

Trhlina

1 Dobrý večer, přátelé. Je to pro mne veliká výsada, že se mohu dnes večer opět nacházet ve službě v domě Páně a žít tou Manou z dnešního rána, kterou On pro naše duše tak hojně požehnal svou velikou přítomností.

2 A nyní, dnes večer zahajujeme téma „Trhlina mezi sedmi církevními věky a sedmi pečetěmi.“ Dnes ráno jsem hovořil s jistým přítelem. A snad, bude-li vůle Páně někdy během tohoto léta, pokud mě ještě neodvolá, a vrátím se zpět (pokud nebudu v zámoří a tak dále), chtěl bych se znovu pustit do těch sedmi posledních trub (chápete?), a propojit to v jeden celek. A pak zde je těch sedm posledních ran, a to vše se vzájemně prolíná, což uvidíme, když budeme pokračovat kupředu.

3 A tak dnes večer, zatímco se chceme trochu uklidnit... dnes večer to možná trochu protáhnu, ale i když... jakmile se sem vrátím... nuže, během všech kázání, která jsem měl v Phoenixu ani jednou jsem nechraptl (chápete? Je to tak), a ó, aj, jak důrazně jsem kázal. A po dobu, tuším, sedmadvaceti bohoslužeb jsem nebyl ani jednou ochraptlý, ale zde to způsobuje klima. Vidíte? Je to jednoduché — zde to je prostě špatné, je to zkrátka to údolí. Zde to zhoršuje zdravotní stav — víte, co tím míním; zkrátka je to špatné. A každý kazatel, který káže, nemá v pořádku především hrdlo.

Galatským 6:17

4 Jednou se mi podíval do hrdla můj lékař, přítel, a chtěl zjistit co tam nehraje a řekl: „Nic.“ Řekl: „Ty máš na hlasívkách mozoly.“ Řekl: „To je způsobeno kázáním.“ Dobrá, svým způsobem se mi to líbí, víte. Mám lepší pocit, dokud se to může vztahovat ke kázání. Vidíte? V pořádku pokud to je pro království Boží. Inu, snad bychom neunesli na svém těle jizvy Ježíše Krista jako Pavel, způsobené bitím, ale můžeme nosit jizvy způsobené kázáním, a pozvedat hlas proti špatným věcem. A tak jsme vděční za to, že už nemusíme být více bití, zejména v této době.

A tak jsme... Kolik z vás si zde přečetlo „Kolik je hodin, pánové?“ Nebo si poslechlo, víte, „Kolik je hodin, pánové?“ Měl jsem kvůli tomu trochu starosti. Pokud jste neměli příležitost, přál bych si, abyste si ho nějak obstarali a poslechli si to... měl jsem trochu starosti.

5 A chci se o tom zmínit před zahájením této bohoslužby. Asi před

týdnem nebo deseti dny jsem se trápil, prostě... nemohl jsem ani kázat a tak dále, protože — nevím proč. Měl jsem dojem, že to bylo něco zlého, ale nemohl jsem zjistit, co to vlastně bylo. A tak jsem...

Jednou brzo z rána jsem vstal a chystal jsem se jít do kaňonu Sabino, což z domu obnáší asi třicet minut jízdy, snad čtyřicet, do ústí kaňonu; tam je cesta, která vede necelých padesát kilometrů mil daleko do hor, je to tam neobyčejná krajina. Mohu tam být v poušti, kde se může teplota vyšplhat na 26 nebo i 32 °C, třeba právě teď, a za třicet minut tam bude dva a půl metru sněhu (chápete?), na vrcholku hory.

⁶ Právě jsme byli v Phoenixu, kde bylo jen kolem dvaceti osmi stupňů, Tam měli v koupališti teplou vodu, tam se lidé koupou. A za čtyřicet minut jízdy z toho místa, bylo ve Flagstaff 40 pod nulou. Vidíte? Ty rozdílů působí vysoké proudění a poušť... a je to velmi zdravé pro astmatická onemocnění a tak dále. Ale...

Tedy, vstoupil jsem do kaňonu a stoupal tak vysoko jak jsem jen mohl, a zatímco jsem tam seděl, ptal jsem se Pána, co to všechno znamená, a tak dále. Prostě mě to trápilo a nevěděl jsem kudy kam.

A tak, když jsem se modlil, přihodila se zvláštní věc. Já — já — já chci být upřímný. Inu, snad jsem upadnul do spánku. Mohl jsem být ve vytržení nebo to mohlo být vidění. Víceméně se přikláním věřit, že to bylo vidění, které... měl jsem rozprostřené ruce a říkal jsem: „Pane, co má znamenat ten výbuch, a těch sedm andělů seskupených do tvaru pyramidy, kteří mě pozvedli ze země a obrátili k východu — co to má všechno znamenat?“

⁷ Stál jsem tam v modlitbě a něco se stalo. A tu náhle mi něco padlo do ruky. Nuže, vím, pokud nerozumíte duchovním věcem, může vám to připadat nepochopitelné. Ale něco mi padlo do ruky; a když jsem se na to podíval, byl to meč. A on měl perleťovou rukojeť, nejhezčí perleť jakou jsem kdy viděl. A chránič (víte, co tím míním, ten kryt ruky proti zásahu, když lidé jsou v souboji) byl ze zlata. A ostří šavle nebylo příliš dlouhé, ale bylo ostré jak břitva, a bylo to ze třpytivého stříbra. Byla to nejhezčí věc, jakou jsem kdy spatřil. Seděl mi přesně do ruky a já ho svíral.

A řekl jsem si: „Není on nádherný?“ Pohleděl jsem na něj a pomyslel... „ale víš co, vždycky jsem měl z meče strach.“ Poněkud mě těší to, že jsem nežil v době, kdy je používali, protože se ostří bojím. A tak jsem si pomyslel: „Co si s tím počnu?“

A zatímco jsem ho svíral v ruce, odněkud přišel hlas, řkoucí: „To je

meč Krále.“ A pak to zmizelo.

Židům 4:12; Jan 15:7

⁸ Dobrá, ptal jsem se sám sebe, co to znamená: „To je meč Krále.“ A pomyslel jsem si: „Kdyby bylo řečeno ‚meč krále‘ snad bych tomu porozuměl. Ale bylo řečeno: ‚Meč Krále.‘“ Snad jsem to správně nepochopil, ale, pomyslel jsem si: „Je tu pouze jeden Král — a tím je Bůh.“ A Jeho meč je to — „Ostřejší než každý obousečný meč,“ vidíte. „Zůstanete-li ve Mně a má slova...“ hleďte.

⁹ Pomyslel jsem si, že v souboji, víte... já se v tom vůbec nevyznám, ale... nerozumím ani jedinému principu v souboji. Ale podle mého nejlepšího porozumění ostří se zkrříží a pak když se ty meče do sebe zaseknou... když nepřítel s tebou takto zkrříží meč, pak záleží na síle těch zápasících, protože, jeho meč směřuje k mému srdci a můj k jeho. Ale oni se zaseknou, jak naše dýky, jedna do druhé. A pak do sebe udeří a meče se zkrříží. A ten kdo dokáže svého soka skolit, jeho meč směřuje rovnou k jeho srdci. A tak je potřeba... přestože ten meč je Slovem, je zapotřebí ruky pevné víry, aby ho udržela a trefila do srdce nepřítele.

¹⁰ Inu, nevěděl jsem o těchto věcech, ale to, co jsem od Něho přijal, to vám mohu sdělit, a tak... víte, věřím, že to bylo... copak to nebyl náš Pán, který řekl, že vše co přijal od Otce, že to řekl a nezatajil nic? A proto my chceme o těch věcech vědět, tak jak přicházejí.

A když budete opravdu rozumní a budete se modlit, můžete mít jistotu, že brzy něco pochopíte — inu, něco, o čem jsem přesvědčen, že je zjeveno.

Nyní otevřeme 5. kapitolu této Knihy, jež se jmenuje Zjevení Ježíše Krista. Nuže, zítra večer je první pečeť, která... první čtyři pečete jsou otevřené čtyřmi jezdci — po jednom v každé pečetě, kteří udeří zem. A potom, snad nepotrvá dlouho, co si to probereme (pondělí, úterý, středa) kolem čtvrtku. A potom, domnívám se, že šestá... pátá, šestá a sedmá budou zřejmě velice dlouhé. A tak, možná budeme mít krátkou příležitost, abychom si odpočinuli.

Myslíme si, že bychom chtěli zahájit bohoslužby v průběhu týdne v sedm večer a já budu přicházet na pódium přesně v půl osmé. A to nám dovolí se rozejít do půlnoci, tak... dnes ráno jsem protáhnul o celou hodinu, neměl jsem to v úmyslu, prostě... nevím kdy, protože nevím, kdo je ten první jezdec. Neznám tu druhou, třetí, čtvrtou, pátou, šestou nebo sedmou pečeť. Do této chvíle je neznám. Prostě se

spoléhám na Něj.

1. Mojžíšova 1:24, 25; Matouš 5:6

11 A tak z toho důvodu... tento týden se budeme snažit s milostí Boží, ve víře, hlouběji porozumět... víte, ve viděních nelze zjevovat věci, dokud k tomu neobdržíte svolení. Kolikrát jste mě slyšeli mluvit, „... jdi do jistého domu; a tam bude ležet klobouk, a jisté dítě a tak dále nebude uzdraveno, dokud on tam nebude ležet.“ Já jim to nemohu říct ani to tam nemohu položit. To se musí stát jinak. Někdo jiný to musí vzít a přesunout, přesně podle pořádku. Pak to může být zjevono. A tak zůstávejte v modlitbách.

Nuže, dříve než přistoupíme k této Knize, chceme si s Ním promluvit se skloněnými hlavami. Pane Ježíši, jsme všichni vespolek neschopní. V žádném případě si nemůžeme dovolit přistoupit k této posvátné Knize v této nejsvatější hodině, ve které je v sázce osud duší v čase, aniž bychom nepoprosili, Pane, aby Ten, jenž může zjevit tuto Knihu, teď předstoupil a požehnal chatrné snahy svého služebníka.

Požehnej svému Slovu, když bude podáno. Nechť jde v moci Ducha. A nechť duchovní půda... ti, jenž lační a žízni po poznání spravedlnosti a Boží vůle, ať ono tam padne a přinese užitek podle svého druhu. Učiň to, Pane. Budiž Tobě všechna sláva. Nechť lační a žizniví najdou dnes večer pokrm a nápoj ze Slova. Prosíme ve jménu Ježíše, od kterého pochází zjevení. Amen.

12 Nyní chceme otevřít 5. kapitolu. Inu, toto není sedm pečeti. To je trhlina mezi sedmi věky církve a sedmi pečetěmi. Nuže. Zde je rovněž 6. kapitola... správně 4. kapitola Zjevení. A tu je zjevono něco, co se odehrává poté, když církev odejde nahoru... Církev jde nahoru v 3. kapitole Zjevení a nevrátí se až v 19. kapitole Zjevení. A proto církev mine soužení.

Vím, že to je v rozporu téměř s každým učitelem, se kterým jsem hovořil, a já nechci být nevrlym. Chci zůstat vašim bratrem, ale musím vyučovat přesně tak, jak je mi to dáno vidět. Pokud to neuvídím, pak nebudu schopen dát to dohromady, vidíte. A tak, zdali odejde před soužením nebo po soužení — chci jít s ní. To je ta hlavní věc.

Zjevení 5:1-7

13 A tak, co se týče těchto věcí, můžeme si je pouze domýšlet, a jelikož nemám vzdělání, používám předobrazy. Ohlídám je, a vidím čím co je nebo čím to bylo ve Starém zákoně, který je typem nebo stínem Nového. Potom mohu mít částečnou představu čím je ten Nový. Jako když Noe vstoupil do korábu před začátkem soužení — je to

předobraz. Ale ještě dříve než Noe vešel do korábu, než se cokoliv stalo, Enoch odešel nahoru. A Lot byl povolán ze Sodomy dříve, než se projevila první známka soužení, zkázy. Ale Abraham byl celou dobu mimo toho, vidíte — typ.

Ale nyní budeme číst první verš. Přečtu první dva nebo tři verše toho odstavce.

A na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečetěmi.

A viděl jsem silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečetě?“

A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout. [Co to za Knihu!]

A tak jsem velmi plakal, protože se nenašel nikdo, kdo by byl hoden otevřít a číst tu knihu nebo do ní nahlédnout. [Zde můžeme hovořit o nehodnosti, nikdo nemohl do ní ani nahlédnout — žádný člověk, nikde.]

Jeden z těch starců mi však řekl: „Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Judova, kořen Davidův, aby tu knihu otevřel a rozlomil jejich sedm pečetí.“

A aj, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí,... uprostřed těch starců stojí Beránek jako zabítý a má sedm rohů a sedm očí, což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem.

A přišel a vzal tu knihu z pravice Sedícího na trůnu.

Zde na okamžik přerušíme čtení ze Zjevení 5... až do sedmého verše včetně.

Zjevení 10:1

14 Tato sedminásobně zapečetěná kniha je zjevená v čase sedmi hromů ze Zjevení 10. Pokud si děláte poznámky... otevřeme si kratičce Zjevení 10, abyste tomu porozuměli, než se tím budeme zabývat. Nuže, to je čas konce, protože poslyšte:

Uviděl jsem také jiného silného anděla, jak sestupuje z nebe, oblečeného oblakem. Na hlavě...

měl duhu,...

Všimněte si, že to je Kristus, protože ve Starém zákoně byl nazván andělem smlouvy, a On nyní přichází přímo k Židům, neboť církev je už ukončena. V pořádku.

... a jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy.

Vzpomínáte si na toho anděla ze Zjevení 1? Totéž. Anděl to je posel. On je poslem k Izraeli. Církev byla vytržena, hleďte. Nyní... nebo se chystá k vytržení. On přichází pro svou Církev. Nyní pozorujte.

V ruce měl otevřenou knížku...

Zjevení 10:2-7

¹⁵ Nuže, zde to bylo zavřeno a zapečetěno; a zde to je otevřeno. To bylo otevřeno. Od té doby zapečetění — a k tomu přistupujeme dnes večer — nyní je tato kniha otevřena. Malá knížka v jeho ruce... byla otevřena. Ó, jak... slunce jako piliře... počkejte na okamžik, dovolte mi, přečtu to znovu.

V ruce měl otevřenou knížku a postavil se pravou nohou na moře a levou na zem.

Zvolal mocným hlasem, jako když řve lev [víme, že On je Lev z pokolení Judy; tam byl Beránkem, ale zde je Lvem].

... a poté, co zvolal, promluvilo svými hlasy sedm hromů [inu, Jan měl pověření zapsat to, co viděl, a tak ten apoštol a prorok vzal svoje péro, aby to zapsal].

A když těch sedm hromů promluvilo svými hlasy, chtěl jsem psát. Ale uslyšel jsem hlas z nebe, řkoucí: „Zapečet to, co mluvilo těch sedm hromů, a nepiš to“ [inu, to je to co neznáme. To má být ještě zjeveno. To není obsaženo ve svatém Písmu — co říkají tyto hromy].

Tehdy ten anděl, jehož jsem viděl stát na moři a na zemi, pozvedl svou ruku k nebi [nyní poslouvejte],

a přísahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je na ní, a moře i to, co je v něm, že už nebude více času [pozorujte, zde je ten verš, ke kterému se chci dostat].

ale že ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubit, bude dokonáno Boží tajemství, jak to oznámil svým služebníkům prorokům.

16 Nyní. Hledte, tajemství této sedminásobně zapečetěné knihy bude zjeveno, až zazní poselství anděla sedmé církve. Sedmý anděl začíná troubit, a tam jsou napsána poselství, a my je máme ve formě pásků a knih.

17 Nuže, na počátku znění toho poselství, v té době se mají dokončit tajemství Boží. Nyní si všimněte, kniha Božího tajemství není zjevena, dokud nezazní poselství sedmého anděla. Tedy, tyto body budou důležité v těch pečetích, jsem si tím jist, protože to musí na sebe navazovat. Inu, je to psáno v tajemstvích, protože to nikdo neví — pouze Bůh, Ježíš Kristus.

18 Ale to je kniha, záhadná kniha. To je kniha vykoupení (za chvíli se k tomu dostaneme). Tedy víme, že tato kniha vykoupení nebude pochopena úplně. Během šesti věků církve byla sice zkoumána, ale na konci když sedmý anděl dá zaznít svému tajemství, dá dohromady všechny rozmotané konce, do kterých se tito lidé snažili proniknout. A tato tajemství přišla od Boha jako Slovo Boží a přináší úplné zjevení Boha. Tím je vyřešeno Božství a všechno ostatní. Všechna tajemství — semeno hada, a všechno možné — to má být zjeveno.

Zjevení 10:1, 2, 7

19 Nyní, podívejte, já si tyhle věci nevymýšlím. To je co... to je „Tak praví Pán.“ Já vám to čtu z této knihy — za hlasu poselství sedmého anděla má být dokonáno tajemství Boží, jak bylo oznámeno skrze jeho služebníky proroky (jedná se o ty proroky, kteří psali Slovo). Za hlasu sedmého věku církve, toho posledního věku, všechny rozmotané konce, do kterých se oni v průběhu těchto věků církve snažili proniknout, budou dány dohromady. A když jsou zlomeny pečete a tajemství zjevena, sestupuje dolů anděl, posel, Kristus, staví nohu na zemi a moři, duha vůkol jeho hlavy. Zapamatujte si, ten sedmý anděl je na zemi v čase tohoto příchodu.

Malachiáš 4:6

20 Když Jan přinášel své poselství, v té stejné době, Mesiáš přišel ve dnech... Jan věděl, že Ho spatří, protože on Ho měl uvést. A my si uvědomujeme, že v Písmech, v Malachiáši 4, že zde má být někdo podobný Janovi, Eliáš, ke kterému má přijít Slovo Boží. A on má zjevit, skrze Ducha Svatého všechna tajemství Boží a navrátit zpět víru dětí k víře apoštolských otců — navrátit zpět všechna tajemství, do kterých

se snažili v průběhu těchto denominačních let proniknout. Nuže, toto říká Slovo. Já jsem pouze zodpovědný za to, co ono říká, vidíte? Tak stojí psáno. To je pravda. Tak to je.

Zjevení 1:13; Zjevení 10:7

21 Nyní tedy vidíme, že ta sedminásobně zapečetěná kniha je tajemstvím vykoupení, to je kniha Božího vykoupení. Tedy, všechna tajemství mají být v té době dokonána, za hlasu tohoto posla. Nuže, zde je anděl na zemi a jiný Anděl, mocný posel, sestupuje. Hledte, ten anděl byl pozemským andělem, poslem. Ale zde sestupuje jeden z nebe — duha, smlouva, vidíte? To může být výhradně Kristus — přesně tak jako byl ve Zjevení 1. kapitole, stojící uprostřed sedmi zlatých svícňů, s duhou, a napohled jako kámen jaspis a sardius.

22 A zde v 10. kapitole se vrací — poté když přišel čas, že všechna tajemství mají být dokonána a pečetě zjeveny — a oznamuje, že času už více nebude. A On řekl, že „že když sedmý anděl, když bude troubit, pak bude dokonáno Boží tajemství,“ a nastane čas, aby se objevil tento Anděl. Jsme tomu dosti blízko. Je to tak.

23 Nyní, všimněte si. Těch sedm pečetí skrývá tajemství této knihy. Dokud neuvidíme, co těch sedm pečetí mělo v sobě zapečetěno, budeme si tyto věci pouze domýšlet. Poněvadž, jak jsem vám již dnes ráno řekl ve svém malém poselství, „Bůh skrývající se v jednoduchosti“ — vidíte, tyto věci jistě mineme, jedině, že budou naprosto ryze zjeveny skrze Ducha Svatého a taktéž dokázány. Vidíte? Jestliže zde povstává prorok a říká vám, že to je to, a Bůh to nepotvrdí, zapomeňte na to. Ale Bůh v každé větě, ve všem, to musí potvrdit, aby to uvedl na správnou míru. A tak jeho děti budou ty věci sledovat a budou na stráži.

24 Všimněte si, sedm pečetí na této knize (těch sedm pečetí), pečetí tuto knihu. Tato kniha je absolutně zapečetěná. Vidíte to? Tato kniha je absolutně zapečetěnou knihou, dokud tyto pečetě nebudou zlomeny. Je zapečetěna sedmi pečetěmi.

25 Nuže, těch sedm hromů, to je něco jiného. Těch sedm pečetí na této knize a tato kniha nebude... pečetě nebudou uvolněny až do poselství sedmého anděla, vidíte? A tak se pouze dohadujeme. Ale pravdivé Boží zjevení bude přivedeno k dokonalosti v čase tohoto hlasu — a bude potvrzena jeho pravdivost. Nyní, přesně tak je to řečeno ve Slovu. Tajemství budou dokonána v této době. A tato sedminásobně zapečetěná kniha, zapamatujte si, byla uzavřena zde ve Zjevení 5. kapitole a v Zjevení 10. kapitole je otevřena.

Zjevení 5:7

²⁶ Nyní se chceme podívat na to, co tato Kniha mluví o tom, jak bude otevřena; a nebude oznámena, dokud Beránek tu knihu nevezme a nezlomí ty pečeti, a tu knihu neotevře. Beránek musí tu knihu vzít. Patří Jemu. Nyní si zapamatujte, nikdo v nebi ani na zemi — žádný biskup, kardinál, státní presbyter, kdokoliv jiný — nemůže otevřít tu knihu a zlomit její pečeti kromě Beránka. A my jsme ji zkoumali a domýšleli se, klopytali a žasli, a proto se všechno nachází v takovém zmatku; ale díky Božímu zaslíbení, ta kniha vykoupení bude Beránkem dokonale otevřena, a její pečeti budou Beránkem, v těch posledních dnech, ve kterých nyní žijeme, uvolněny; a nebude to oznámeno, dokud Beránek tu knihu nevezme a nezlomí její pečeti. Protože, pamatujte, ta kniha byla držena Tím, který seděl na trůnu. A Beránek přistupuje k Tomu, který sedí na trůnu a bere tu knihu z jeho pravice — bere tu knihu.

Ó, to je hluboké. Pokusíme se to rozřešit, pokud to jen bude možné, pomocí Ducha Svatého. Nyní spoléháme na Něj. A později uvidíme, že se to děje v poslední době, kdy čas vypršel. Žádná denominace nemá právo na výklad této Knihy. Nikdo z lidí nemá právo ji vyložit. Je to Beránek, který ji vyloží; a bude to Beránek, který to vyřkne; je to Beránek, který oznámí Slovo tím, že ho potvrdí a oživí to Slovo, vidíte. Přesně tak. Všimněte si. A to není zjeveno dokud... Tato Kniha není zjevena, dokud nevyprší církevní věky a času více nebude. Vidíte to? Ona je otevřená teprve po vypršení církevních a denominačních věků.

²⁷ A z toho důvodu jsme tohoto večera v této věci tolik na rozpacích, rozumíte? Oni se chopí nějaké nepatrné nauky a posouvají se do jedné krajnosti, a říkají: „To je ono.“ Někdo jiný se chopí jiné nauky a posouvá se s tím do jiné krajnosti, a říká: „To je ono.“ A každý z nich postaví na tom denominaci, tak že jich nyní máme stovky. Ale stále v tom všem vidíme zmatek. Lidé se pozastavují nad tím „Co vlastně je pravda?“ Copak to není dnešní stav?

Matouš 28:19; Skutky 2:38; Zjevení 10:7

²⁸ Ale potom, On zaslíbil, že když čas pomine, zazní zde hlas sedmého anděla a tato Kniha bude zjevena, vidíte, v té době. Neříkejte tedy: „Nikdo... tito lidé tam nejsou spaseni.“ Ale tajemství, kterým nemohli porozumět: Jak může být Bůh ve třech a přece jeden; jak Písmo může nařídít křtít ve jménu Otce Syna a Ducha Svatého, a pak se obrátit a nařídít křest ve jménu Ježíše (vidíte? Tolik věcí). Jak Eva mohla sníst jablíčko a způsobit ztroskotání celého světa? Jak by se to mohlo stát? Ale ohledně těchto tajemství je zaslíbení, že budou zjevena

v době konce. To jsou ty malé rozuzlené konce, které tito velicí bojovníci, kteří se objevili na scéně, jako Ireneus, Martin (svatý Martin), a Polykarp a další, a Luther, a Wesley, ti všichni — jak oni přišli a žili tak dlouho, aby alespoň částečně přinesli světlo a rozsvítili ho. Ale zanechali mnoho věcí v temnostech.

Dále přišel letniční věk, jako i ten lutheránský věk, a oni vylezli na větev. Ale stále to bylo v pořádku. Neříkejte, že nebyli v pořádku. Ve skutečnosti byli, ale zde jsou rozuzlené konce, které nemohou být objasněny. Ale potom v... proč? Pečeť ještě nebyla zlomena, aby mohla skrz na skrz zjevit, čím tyto věci jsou, vidíte.

Zjevení 6:1

29 Ale v posledním věku bude na všechna tato tajemství nalezena a podána odpověď; a Beránkem mají být otevřeny tyto pečeteř a zjeveny církvi, a pak času více nebude. Jak nádherné! Potom, potom ta kniha bude knihou vykoupení pro... pak to jde kupředu a přineseme to později, totiž jak je přivedeno těch 144 000 a tak dále. V pořádku. To jsou Židé.

Efezským 1:13, 14

30 Nyní tedy, Pavel... trochu si přečtěme. Mám některá místa Písma a myslím si, že bychom si je měli přečíst. Ať si teď všichni otevřou... Pavel v Efezským 1. Sleduji, že si mnozí dělají poznámky — mají své knížky a zapisují si texty — eventuálně si je poznamenávají v Bibli. A tak, to je skvělé. Jsem rád, že to děláte, když přijдете domů, prostě si to prostudujte. A když si to sami prostudujete, pak tomu porozumíte lépe. Jednoduše to prostudujte a poproste Boha, abyste tomu mohli porozumět. Nyní budeme číst místo Písma, které jsem si zde poznamenal. Efezským 1:13 a 14. Tedy:

V něm jste i vy (když jste vyslechli Slovo pravdy, totiž Evangelium svého spasení, a uvěřili mu) byli znamenáni zaslíbeným Duchem Svatým,

jenž je zárukou našeho dědictví až do vykoupení toho, co jím bylo získáno ke chvále Jeho slávy.

31 Vidíte? Nyní, zatímco máme otevřená Písma,... podívejte, Duch Svatý zde, On sám je pečetí. Duch Svatý je pečetí. A co znamená pečeť? Hotové dílo, Duch Svatý, jakožto pečeť pro jednotlivce. A když jednotlivec přijme Ducha Svatého, pak čas jeho sténání pominul, vidíte, protože se jedná o dokončené dílo.

32 Je to tak, jako když jsem pracoval na železnici a nakládali jsme

do vagónů konzervy z konzervárenského závodu a jiné věci. Ale potom, předtím než mohl být vagón zapečetěn, přicházel inspektor, aby prověřil, zda ten vagón je správně naložen. Pokud ne, při první příležitosti během posunování a tak dále, by způsobil zpřevrácení a poškození nákladu, a železniční společnost nesla za to zodpovědnost. A ten inspektor zkontroloval všechno, aby se ujistil, že všechno je na patřičném místě. Pokud ne, odmítl ten vagón. Pak jsme museli nakládat všechno znovu, dokud inspektor nebyl spokojen. Pak, když inspektor byl konečně spokojen, dveře zavřel. Inspektor zavřel dveře. A inspektor na ně umístil pečeť, a pak už tuto pečeť nikdo nemohl zrušit, dokud to nedojelo na místo určení.

³³ Hle, co koná Duch Svátý. On jde a prověřuje. A z toho důvodu nemůžete mít tyto věci a... řeknete: „Mluvil jsem v jazycích, křičel jsem, tancoval jsem v Duchu.“ To s tím nemá nic co do činění. Duch Svátý prověřuje dotyčnou osobu, dokud není zcela spokojen a ví, že oni jsou... pak jsou zapečetěni ke svému věčnému místu určení. A nic není schopno tuto pečeť zlomit.

Efezským 4:30

³⁴ Bible říká (vy si děláte poznámky) Efezským 4:30: „...nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli znamenáni ke dni vykoupení.“

Držte si to Slovo, vykoupení — až do dne, kdy tato Kniha vykoupení bude zjevená a Vykupitel si přijde uplatnit nárok na své vlastnictví. Nic jiného to nemůže učinit. Nezarmucujte Ho. Selhání... dělejte věci, které se líbí Bohu, protože kniha je nyní zapečetěna, a vy jste zapečetěni. Duch Svátý, On sám je tou pečetí.

³⁵ „Pečeť“ znamená (tato slova jsem vzal ze slovníku) „pečeť“ znamená hotové dílo. A když je zlomena sedmá pečeť, tajemství Boží, které je zapečetěno v těch tajemných pečetích je skončeno. Teprve tehdy když tato pečeť je zlomena... pak je zjeveno, co se nalézá uvnitř.

Jestliže je člověk zvědav, co je ve vagónu... řekne: „Tam by mělo být to nebo to; tam by mělo být...“ to je jen domněnka. Ale když je pečeť zlomena, dveře jsou otevřeny, vidíme dovnitř, a vidíme přesně co tam je. Sledujete to? A to se může stát pouze v čase konce.

³⁶ Další věc, kterou znamená pečeť je vlastnický vztah. Pečeť má na sobě značku — ukazuje na vlastníka. Jsi-li vykoupen krví Ježíše Krista a zapečetěn Duchem Svatým, už více nepatříš tomuto světu nebo něčemu souvisejícímu s tímto světem. Jsi ve vlastnictví Božím.

³⁷ Další věc, kterou pečeť znamená, je bezpečnost. Pečeť znamená, že jsi v bezpečí. Nuže, vy, kteří nevěříte ve věčnou bezpečnost, nevím. Ale nyní... ovšem pečeť znamená jistotu do samotného cíle. Běda tomu kdo se pokusí narušit pečeť. Pečeť Ducha Svatého nemůže být narušena.

³⁸ Slyšeli jste mou výpověď, jak lidé říkají: „Dábel způsobil, že jsem to udělal.“ Ne, ne, to neudělal dábel. Ty jsi jednoduše nebyl zapečetěn. Protože když jsi zapečetěn uvnitř, on je zpečetěn zevnitř. Nuže, ty ses přiblížil k němu. On nemohl vstoupit do tebe, protože jedinou možností, jak on by mohl vstoupit do tebe, je projít tímtež procesem co ty. On by musel být spasen, posvěcen a naplněn Duchem Svatým. Pak by už byl tvým bratrem. A tak vidíš, to nezpůsobil on. Ne, ne. Ty ses přiblížil k hraniční čáře, a vrátil ses k žádosti tohoto světa. Nešel jsi až do Kanaánu, vidíš, přes Jordán — totiž smrt sebe samého.

Římanům 8:22, 23

³⁹ Nyní si všimněte. Nuže, tato kniha je zapečetěna a vy jste zapečetěni, spolu s tou knihou ke dni vykoupění. A znovu v Římanům 8:22 a 23. Otevřeme si to a dostaneme pozadí, a myslím si, že porozumíme tomu trochu lépe, když si to každý přečte sám. Předkládám vám několik míst Písma, abychom mohli do nich nahlédnout, dokud máme ještě dost času.

Nyní Římanům 8, začneme od 22:

Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně lká a pracuje k porodu.

A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě lkáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to je vykoupění svého těla.

⁴⁰ Ó, aj, ó, aj! Copak to nezpůsobí u nás, starých lidí, příjemný pocit? To by mělo v nás způsobit příjemný pocit — očekávání na tuto hodinu! Rozumíme, že to se stane při prvním vzkříšení. Pohleďte, příroda sténá, my sténáme, všechno sténá, protože si uvědomujeme, že zde není něco v pořádku. A sténat a očekávat můžeš jenom proto, že sem přišel nový život, který svědčí o novém světě.

⁴¹ Jako manželka... nedávno jsme šli do supermarketu, a řekl jsem, že jsme se setkali s podivnou věcí. S ženou v šatech, a to bylo tak zvláštní. Teď už téměř žádná nenosí šaty, však víte. Jsou tak trochu zapomětlivé — vycházejí bez nich. A pak jsme... (schválně zapomínají).

A Meda mi tam řekla: „Bille, dobrá, proč to je?“ Ona řekla...

42 „Ó,“ řekl jsem, „to je prostě duch tohoto národa.“ A řekl jsem: „Když přijedeš do Německa, oni mají jistého ducha. Přijedeš do Finska, oni mají svého národního ducha. Přijedeš do Ameriky, my máme též národního ducha. Náš národní duch to je žertování, vtipy.“ Víte proč? Byli jsme založeni na učení apoštolů. Náš základ byl položen na vedení velikých mužů, jako Washington, Lincoln. Ale my jsme se od toho základu vzdálili a víme, že jsme si to zavinili sami. Víme, že atomové zbraně nesou naše jméno. Víme, že nás čeká otroctví. Je zbytečné, abychom si v této otázce nahlávali.

43 Připomíná mi to některé z těch komediantů, kteří vyprávějí vtipy a vyvádějí, a ženy rádí s muži, jak to mají ve zvyku. Připomíná mi to jednoho malého chlapce, jak jde přes hřbitov a píská si, snaží se tím ujistit, že nemá strach. Samozřejmě, že má strach. Nemůže nikoho oklamat. Ale píská si. Předstírá, že nemá strach, ale ve skutečnosti jej má.

Tak to vypadá dnes. Ale, ó, jaká blažená naděje pro věřící, kteří pozdvihují své ruce! — Protože se blíží vykoupění, když vidí, jak se blíží tyto věci. To je veliký čas pro věřící.

44 Nuže, tyto věci, to sténání v našich tělech... všimněte si stromu, jak zápasí o život. Chce žít. Všimněte si zvířete, když umírá, jak ono zápasí. Všimněte si lidské bytosti, všeho. Příroda sténá, sténáme i my sami v sobě. Víme, že něco není v pořádku. Z těch veršů vidíme, že něco bylo ztraceno, jak pro člověka tak i pro svět. Stvoření všeho druhu něco ztratilo, protože z toho vdechnutého Slova vidíme, že ono z nějakého důvodu sténá. Nesténáte, pokud k tomu není patřičný důvod. Jak jsem již řekl o tom inkoustu. Má to nějakou příčinu.

45 Tak je to s modlitbou za nemocné. Dokud nenaleznete příčinu... znám léčbu, ale musím najít příčinu. Proto jsou tolik potřebná a význačná ta vidění. Zjevují tajemství srdce, říkají dotyčné osobě, kde udělala chybu a co má udělat. Nezáleží na tom, kolik budete brát léků nebo kolik oleje se bude lít na vaše ruce nebo jak hlasitě bude někdo nad vámi křičet, pokud tam vězí nějaká špatnost, on tam zůstane i nadále. Řekl jsem „on“ — totiž satan.

46 Hledte, přes současný obrovský pokrok v medicíně, stále o těchto věcech nic nevíme. Říkáte: „On má rakovinu.“ Dobrá, to neznamena nic. To je lékařský název — rakovina. To nemá nic společného s tím, čím to opravdu je. To je prostě název který

používáme, rakovina. Ale čím to ve skutečnosti je, když jdeme do detailu a provedeme rozbor, je to ďábel.

⁴⁷ Nuže, řekneme „hřích.“ Jednoduše tomu říkáme hřích. Udělejme rozbor. Čím je hřích? Mnozí lidé říkají: „Opilství, cizoložství.“ Ne, ne. To jsou pouze přivlastky hříchu. To je výsledek hříchu. Ale opravdový hřích to je nevíra. Podle toho je nazvána a bere své jméno. Jestliže jsi věřící, pak tyto věci jednoduše nebudeš dělat. Ale nezáleží na tom, jak svatě chceš vypadat, a jak zbožný chceš být, jestliže tyto věci činíš, pak jsi nevěřící. To je biblické.

⁴⁸ Nuže, něco bylo ztraceno a sténá to. Snaží se to vrátit zpět, zpět do svého původního postavení. Můžete si představit, když padne někdo do hluboké rokle v zemi? — On bojuje, šplhá, škrábe se. Musí existovat nějaké prostředky, jak jej z té díry vytáhnout. Oni nejsou v původním stavu. Horečně křičí, škrábou stěny, dělají povyk, a podobně. Sténají, protože se chtějí dostat zpět do svého původního stavu.

A když je člověk zasažen nemocí, bolestmi a trápením (kdysi tak nebylo), ale oni sténají. Proč? Nejsou v pořádku; něco zde nehraje. Oni sténají, snaží se vrátit tam, kde byli, když byli zdraví. A když příroda i lidé, jak praví Bible, sténají, to ukazuje, že nejsou na svém místě. Od něčeho odpadli.

⁴⁹ Nuže, nepotřebujeme, aby nám to někdo vysvětloval, hleďte, protože, samozřejmě, víme, že to byl věčný život, od kterého oni odpadli. A oni přišli o svůj nárok na věčný život a to skrze pád Adama a Evy, kteří odpadli od věčného života a propadli se smrti v zahradě Eden, a strhli za sebou celou přírodu do smrti.

⁵⁰ Před Adamem žádný strom neumíral. Před Adamem žádné zvíře nezemřelo. A je pouze jedno, co neumírá, a to je Bůh, protože On je věčný. A jen tak se můžeme ubránit před smrtí. Musíme mít v sobě život věčný, abychom byli syny a dcerami Božími. Ale když jsme umřeli, jak jsem již řekl dnes ráno ve svém poselství... naše prvorozenství jsme zaprodali hříchu a tím jsme překročili tuto propast. Nuže, na této straně propasti jsme mimo Boží dosah.

Tedy, samozřejmě když Adam upadl do smrti, sprovodil smrt na celé stvoření. Nyní mu byla dána svoboda morální volby. Byla jim dána stejně tak jako nám, abychom mohli učinit volbu.

⁵¹ Nuže, Adam a Eva na počátku... tam byl před nimi strom dobrého a zlého a ten strom je postaven před námi všemi a každým

jednotlivě. Vidíte, Bůh nečiní pro Adama nebo Evu... říkáte: „Nu co, to byla jejich vina.“ Nikoliv, teď to tak není. To je tvoje vina. Teď to nesmíš shodit na Adama. Musíš to obrátit proti sobě, poněvadž dobro a zlo je před tebou. Jsme na stejném základě, jako byl Adam a Eva.

⁵² Ale podívejte se, když jsme vykoupeni, už více nechceme volit sami, ale necháváme volbu na Něm. Nuže, Adam a Eva chtěli vlastní volbu. Oni se chtěli přesvědčit o tom, co to znamená mít moudrost. A tak oni to prozkoumali a to způsobilo smrt.

⁵³ Teď, když je člověk vykoupen, on se už více nestará o učenost. Už více se nestará o věci tohoto světa, moudrost tohoto světa. Nechce vůbec žádnou volbu. Kristus se stal jeho volbou a to stačí. On je vykoupen. On už více nechce být veden sám sebou. On si už nepřeje, aby ho někdo přemlouval kam jít a co dělat. On prostě čeká a nalézá volbu svého Stvořitele. Pak jde ve jménu svého Stvořitele, když ten mu přikazuje, že má jít.

Ale člověk hledající moudrost se chce přesvědčit. „Tato fara je velice hezká, a oni mi zaplatí více než tam,“ vidíte. Hledte, to je moudrost.

1. Mojžíšova 2:17

⁵⁴ Tedy, Adam zhřešil, když začal naslouchat uvažování své ženy, místo toho, aby se držel Božího Slova, to bylo příčinou Adamova hříchu. Jeho žena rozumovala spolu se satanem a potom ten produkt předvedla Adamovi, a Adam se vymanil zpod Slova, a zaprodal se. Přišel rovněž o své dědictví, když ztratil obecenství a právo na život. Zapamatujte si: „V kterýkoliv den bys z něho jedl, smrtí umřeš.“

⁵⁵ A když přišel o svůj život, přišel zároveň o svůj dědický podíl na životě, protože on měl úplné a svrchované právo moci nad zemí. On byl bohem země. Bůh je Bohem vesmíru, všude. Ale jeho syn měl tuto zemi spravovat. On mohl promluvit, mohl pojmenovat, zastavit přírodu; mohl učinit, co se mu líbilo. Ale když se toho dopustil, přišel o své dědictví.

⁵⁶ Nuže, Adam mohl říci: „Ať tato hora se přesune sem“ a stalo by se. Adam mohl říci: „Ať tento strom zde se i s kořenem přesadí tam.“ A stalo by se, protože on měl úplné a svrchované právo moci, jako menší bůh pod Bohem, naším Otcem, protože on byl synem Božím.

Jan 14:12

⁵⁷ Tedy, mohli bychom se tu na chvíli zastavit a vyslechnout skutečné kázání? Rozumíme si? Ó, potom, když to krev zpětně očistila, co tedy teď? Podívejte se co ten Syn Boží, ten druhý Adam, vykonal.

A on řekl: „Skutky, které já dělám i vy dělat budete,“ vidíte.

⁵⁸ Adam přišel o své dědictví, zemi. Nyní ono přešlo z jeho rukou do rukou toho, komu ji prodal — satanových. On prodal svou víru v Boha za satanovo rozumování. A proto jeho věčný život, jeho právo do Stromu života, jeho právo do... jemu patřila tato země, a on ji do posledního puntíku postoupil do rukou satanových. Předal ji ze svých rukou do rukou satanových. A proto, nyní to bylo... ona byla vrácena v poskvrněném stavu a Adamovo semeno poskvrnulo dědictví, které patřilo Adamovi. Totiž tuto zemi. Tak je to. Vidíte, Adamovo símě.

Jednou jsem se zastavil v Tucsonu, kde bydlím a hovořil jsem s někým na vrcholku hory, hledě dolů. Řekl jsem: „Co si myslíš že... před třemi sty lety se tu pohyboval starý indián Papagao na svých saních, s manželkou a dětmi sedícími vzadu, on se tu projížděl a žil pokojně. Nebylo cizoložství, nebylo vodky, hazardních her, nic z toho neznali. Vedli počestný život. A kojot se každou noc procházel zdejší Tucsonskou mělčinou a vyl. Na březích kolem dokola vzkvétaly stromy mesquito a kaktusy. A Jahve na to shlížel a usmíval se.“

⁵⁹ Ale přišel sem bílý člověk. A co způsobil? Vyvrátil kaktusy. Poskvrnil tu zem plechovkami od piva a láhvemi od vodky. Zkazil mravy národa. Jediným bičem na Indiány bylo vyhubení zdroje jejich obživy, bizonů.

⁶⁰ Když jsem jednou předčítal v Tombstone a potom jsem navštívil muzeum, spatřil jsem obrázky Geronima... mnozí z vás si myslí, že Geronimo byl odpadlíkem. Pro mě byl pravým Američanem. On pouze bojoval za správnou věc, protože Bůh mu dal zem, a národ, a místo k bydlení. Já ho neobviňuji.

⁶¹ A když sem přijeli tito bílí žoldnéři a násilně jim zabrali tuto zem, a vraždili je jako kobylinky... byl tam originální snímek Geronimova hlavního stanu, neboli polní nemocnice. Byly to dvě nebo tři deky na hromádce větví. A tito ranění, opravdoví Američané (Indiáni) bojovali za svá, Bohem daná práva. A tam Geronimo s dítětem v náručí, nebo na klíně, stál a díval se na své bojovníky — krvácející a umírající, bez penicilinu a tak dále, nebylo pro ně pomoci, ti opravdoví, Bohem daní Američané! A pak ho nazývat odpadlíkem? Řekl bych, že to byl džentlmen!

⁶² Chocise by se nebyl nikdy vzdal. Byl již starým mužem. Ale americká armáda (oni měli na sobě všichni stejnokroje), přišla a vraždila bizony. Dělalí výpady. A Sharpe, vynalezl pušku na bizony,

a tak oni šli a říkali: „Ó, dnes se mi dařilo,“ střílel z krytého boku dobytčího nebo osobního vagónu. Řekl: „Zabil jsem jich dnes čtyřicet.“ Čtyřicet bizonů, to by stačilo jednomu kmeni přežít dva roky nebo i více! Co potom s nimi dělali? Nechali je ležet na poušti. Ty staré zdechliny zduřely a celá zem páchla. Požírali to kojoti.

⁶³ Když usmrtili bizona indiáni, měli náboženskou ceremonii. Vzali jeho rohy, a uschovali na výrobu pánví. Jeho maso snědli, včetně vnitřností. Vzali všechno jeho maso, rozvěsili a usušili. Jeho kůži také usušili a dělali z ní oděv a stany. Nezůstalo nic...

⁶⁴ Ale, když přišel bílý člověk... bílý člověk je odpadlík. On je tím ničemou! On přišel a povraždil ty bizony a zavinil, že indiáni umírali hladem. Každý opravdový člověk je povinen bojovat za svá Bohem darovaná práva. Je to skvrna na americké vlajce, co oni učinili s americkými Indiány. Vždyť ona jim patřila.

Galatským 6:7

⁶⁵ Co si myslíte o Japonsku, kdyby někdo... kdyby přišli Rusové a řekli: „Vypadněte odsud, odejděte odsud“ a zacházeli s námi a našimi dětmi jako my jsme zacházeli s těmi Indiány? Ale pamatujte, my jsme něco rozsívali a nyní budeme žít. To je Boží zákon, víte. Je čas setby a pak i čas žni. A myslím si, že jsme na tom špatně. Ano, přátelé.

Zjevení 11:18

⁶⁶ Co se nyní odehrálo? Zkažené Adamovo semeno naprosto poskvrnilo a zkazilo tu zemi. Víte co říká Bible? A kvůli tomu, že to udělali (zkažené Adamovo semeno), Bůh je zničí. Chcete si to přečíst? Podívejme se, mám to zde poznamenáno. Otevřeme si Zjevení 11. kapitolu a vyhledáme si to. Otevřeme Zjevení 11. kapitolu a přesvědčíme se o tom, co řekl Bůh o těch, kteří ničí zemi. 11. kapitola a vezměme 18. verš, tuším, že ano — 11:18, zde to je:

Národy se rozhněvaly a přišel tvůj hněv [pozorujte nyní Boží hněv] a čas, aby byli souzeni mrtví a aby byla dána odplata tvým služebníkům prorokům a svatým, a těm, kteří se bojí tvého jména, malým i velkým, a aby byli zničeni ti, kteří kazí zemi.

Co budou teď dělat? Žat to, co zaseli, jistě. Když vidíš, jak hřích řádí rovnou na ulicích... Kolik asi, v neděli večer, kolik bude spácháno cizoložství v tom městě této noci? Kolik žen poruší své manželské sliby v tomto doupěti zde, kterému se říká Jeffersonville? Kolik potratů si myslíte je evidováno v Chicagu během třiceti dnů? Mezi pětadvaceti až třiceti tisíci měsíčně, kromě těch, které nebyly nahlášené. Kolik vodky

se vypije v Chicagu? Co myslíte, že se přihodí během jedné noci v Los Angeles? Kolikrát se nadarmo dnes vezme jméno Páně zde ve městě Jeffersonville? Jsme na tom teď lépe nebo bylo lépe, když Rogers Clark vystoupil zde z voru?

Zjevení 11:18

67 Vidíte, my jsme tuto zem úplně poskvrnili neřestí a Bůh zničí ty, kteří ničí tento svět. Řekl to Bůh. Vždycky jsem si myslel, že mám v sobě něco, co mě táhne do hor, abych — na to shlížel tak, jak to bylo Bohem uspořádáno.

68 Nenávidím Floridu, jak tam mají ty umělé palmy a... ó, ach! Raději bych viděl krokodýla, jak mrská ocasem kdesi v poušti, než koukat na celý ten vyumělkovaný krám a jejich jednání, jak je to v Hollywoodu, a všechno samý šarm, a bandy opilců, a... ó, ach! Já si prostě myslím: „Jednou, jednou.“ Ano.

Matouš 5:5

69 Ale pamatujte, Bible nám říká v Matouši v 5. kapitole, že tiší obdrží zem. Tak je to. Mírní a pokorní, obdrží zem. Ježíš řekl: „Blahoslavení mírní,“ ti jednoduší, kteří nechtějí být něčím velikým. „Neboť oni přijmou zemi za své dědictví.“ Řekl to Ježíš. Ano.

Nuže, oni ji poskvrnili a Bůh je zničí. Ale mírní se stanou dědici země, poté, až bude očištěna.

70 Nyní, ó, aj! Nuže, ta propásnutá vlastnická listina je teď v rukou původního vlastníka — Všemohoucího — ten doklad o vlastnictví země a věčného života. Když o něj Adam přišel, špinavé ruce satana ho nemohly zadržet. A tak se vrátil zpět k původnímu vlastníkovi, samotnému Bohu. Za chvíli se o tom přesvědčíme. On tam sedí na trůnu a drží ho ve své ruce, ten doklad o vlastnictví! Ó, to ve mně vyvolává zbožný pocit! Vlastnická listina věčného života, výpis, doklad o vlastnictví věčného života... když jej Adam ztratil a zaměnil moudrost za víru, on se vrátil do rukou původního vlastníka, všemohoucího Boha. Jak veliká to věc!

71 V pořádku. Očekáváme... co to působí? V rukou Božích, v očekávání na nárok plynoucí z vykoupení. On proklestil cestu vykoupení. Proklestil ji zpět, a jednou to Vykupitel převezme zpět. Vidíte, kam nyní směřujeme? Budeme sledovat Toho, jenž sedí na trůnu. V pořádku. V očekávání na nárok plynoucí z vykoupení — jejich vykoupení.

72 Čím tedy je ta Kniha vykoupení, ten doklad vlastnictví, výpis

toho aktu? Řeknete: „Výpis?“ Co ten výpis znamená? On znamená, že ta věc byla důkladně prohledána, celý její průběh, až k počátku. Jako ten malý... jako ta kapka inkoustu dnes ráno. Když padla do bělidla, vrátila se celou cestou k počátku. A hřích, když byl vyznán a padl do krve Ježíše Krista (ó, aj), to okamžitě vystaví výpis, a předloží Stvořiteli, a ty se stáváš Synem Božím. Výpis z listiny o vlastnictví držen rukou Všemohoucího. Ó, aj!

73 Jeho vykoupení znamená zákonné vlastnictví ke všemu, co ztratil Adam a Eva. Ó, aj, ó, aj! Jak by to mělo zapůsobit na znovuzrozeného křesťana! To právoplatné vlastnictví ve výpisu z listiny věčného života — to znamená, že ses stal vlastníkem všeho, co ztratil Adam a Eva. O co jde bratře? O vlastnictví této listiny!

3. Mojžišova 25:25, 48, 49

74 Adam nemohl uspokojit požadavky vykoupení, poté co zjistil, že je ztracen. On zhřešil a sám se oddělil od Boha, a ocitl se po této straně propasti; tak to nemohl vykoupit. On prostě nebyl schopen, protože sám potřeboval vykoupení. A tak to nemohl udělat. Ale Zákon požadoval příbuzného vykupitele. Chcete-li si to poznamenat — příbuzný vykupitel — je to 3. Mojžišova 25. Nemáme dost času, abychom se tím mohli důkladně zabývat, protože víte, že každý jednotlivý text by nám zabral celý večer.

75 Ale Boží zákon připustil zástupce. Nuže, co kdyby Bůh nenabídl přijmout zástupce? Ale k tomu ho přiměla láska. Člověk byl bez možnosti návratu, nebylo pro něj cesty zpět. Byl ztracen. Ale milost Boží vyšla vstříc v příbuzném vykupiteli v osobě Ježíše Krista. Zákon to požadoval; milost vyšla tomu požadavku vstříc. Ó, „Předivná milost! Jak sladký tón...!“

Zjevení 5:10

76 Boží zákon požadoval nevinnou náhradu, a kdo byl nevinný? Každý člověk se narodil skrze sex. Ze sexu, každý jeden! A ten jediný, který se takto nenarodil — on promarnil své právo na věčný život, aby se stal králem země. Ó, když o tom textu Písma uvažuji, „... neboť vykoupil jsi nás Bohu, a učinil jsi nás králi a kněžími a budeme kralovat na zemi.“ Ó, aj, jaký to příbuzný Vykupitel...! Ó, jaký zde máme příběh!

77 Všimněte si, Zákon požadoval příbuzného vykupitele, aby vykoupil ztracený předmět. Milost vyšla tomu požadavku vstříc v osobě Ježíše Krista. Ten pokrevní příbuzný musel být zrozen z lidské rasy.

78 Inu, jak by to mohl být někdo z nás, jestliže každý narozený člověk, musel...? A každý kdo nevidí, že to tam byl pohlavní akt, je

slepý, protože každý člověk, který se narodil, narodil se z ženy. A Bůh požadoval příbuzného vykupitele a ten musel být člověkem. Ó, aj, co si teď počneme? Zákon požadoval příbuzného vykupitele.

⁷⁹ On tedy nemohl vzít anděla. To musel být člověk, protože nejsme příbuzní s anděly. Jsme příbuzní mezi sebou. Anděl nikdy nepadl. On je bytostí jiného druhu, má jiné tělo. On nikdy nezhrěšil a tak dále. On je někým jiným. Ovšem Zákon požadoval příbuzného vykupitele, zatímco každý člověk na zemi se narodil skrze sex.

⁸⁰ Nuže, copak to nevidíte? Tam to je... odkud přišel, tam to začíná. To je to, kde začal hřích. A tak vidíte, v čem to vězí? Zde se vynořuje to semeno hada.

⁸¹ Nyní si všimněte. Ten požadavek, příbuzný vykupitel, a vykupitel, (ten příbuzný vykupitel) se musel narodit z lidského rodu. A zde nás to nechává na holičkách. Ale dovolte, abych k vám zazněl hlasem trouby: Panenské zrození ten produkt obstaralo. Amen! Panenské narození zplodilo našeho příbuzného Vykupitele, to nebyl nikdo menší než všemohoucí Bůh, který se stal Emanuelem. Emanuel. Příbuzný Vykupitel splnil...

Vidíte, jak Bůh staví ten požadavek, a nikdo ho nemůže splnit. Ale potom zasáhne milost a zastíní Zákon a obstará ten požadovaný produkt. Amen!

Ó, až jednou přijdete domů tam nahoře, jak nám zde zpívá bratr Neville: „Až tam nahoře obdržím svou malou chaloupku.“ Až tam jednou ráno uslyšíte někoho zpívat: „Předivná milost, jak sladký zvuk, jež spasila takového ubožáka jako já,“ můžete říct: „Sláva Bohu! Starému bratrovi Branhamovi se to povedlo. Hle, tam on je.“

Ó, ano:

*Milost učila mé srdce bázni,
milost mne zprostita strachu;
Jak vzácná milost projevuje se
od chvíle té kdy jsem uvěřil.*

Počkejte, až se k tomu za chvíli dostaneme.

⁸² Ó, aj! Podívejte. Kniha Rut nám o tom poskytuje nádherný obraz, jak Bóz a Noemi přišli o svůj statek. Všichni jste mě zajisté slyšeli o tom kázat, že ano? Zvedněte své ruce, jestli jste mě o tom

slyšeli kázat, tak tedy tomu rozumíte. Bóz se měl stát vykupitelem a on byl tím jediným, který to mohl učinit. On měl být tím příbuzným, blízkým příbuzným. Při vykoupení Noemi se mu dostala Rut. To byl Ježíš, Bóz byl předobrazem Krista. A když vykoupil Izrael, obdržel nevěstu z pohanů. Když vidíte... je to velice pěkné. Jsem si jist, že to tu kdesi máme na pásku, pokud byste si to přáli mít.

Lukáš 1:35

83 Všimněte si. Tedy, to musel být příbuzný. A tak to nemohl vykonat anděl, stejně tak to nemohl učinit člověk. To sice musel být člověk, ale nemohl být narozený z ženy skrze pohlavní akt. A tak panenské narození, Duch Svatý zastínil Marii. A proto Ježíš nebyl Židem. Ježíš nebyl pohanem. Ježíš byl Bohem! Přesně tak. Jeho krev nepocházela ze žádného pohlavního aktu. On byl svatou stvořenou krví Boží. A my nejsme spaseni židovskou krví, stejně tak nejsme spaseni pohanskou krví. Jsme spaseni krví Boží. To je podle Bible. Tam to stojí. Jsme spaseni skrze...

A tak, vidíte, Ježíš byl Bohem. On není třetí osobou, čtvrtou osobou, druhou osobou. On byl tou osobou. On byl Bohem. On byl Bohem — Emanuelem. Bůh sestoupil dolů ze své Slávy a zjevil samého Sebe...

84 Jak mám rád ten Booth — Clibbornův příběh, tu vznešenou, nádhernou píseň:

*Dolů ze své Slávy, ten věčně živý příběh,
můj Bůh a Spasitel přišel a jmenoval se Ježíš,
narozen v jeslích, cizí svým vlastním,
muž žalu, slz a agónie.
Ó, jaké ponížení nám přináší vykoupení;
Když v smrti noci — a v dohledu ani paprsek
naděje —
Bůh, vzácný, jemný, odložil svou nádheru,
schýlil se k námluvám, a spasil mou duši.
Ó jak ho miluji, jak Jej zbožňuji!
Můj dech, mé světlo, mé všechno v něm!
Veliký Vykupitel se stal mým Spasitelem.
Veliký Stvořitel se stal mým Spasitelem.
A plnost Božství přebývá v Něm.
To je ten, který splnil ten požadavek.*

85 Milost obstarala tu osobu Ježíše Krista. A my nyní shledáváme, jak tato kniha... Bůh zřídil svůj stánek — sestoupil od Boha, a stal se

člověkem. On změnil svůj způsob z Všemohoucího, aby se stal člověkem — přijal na Sebe lidskou podobu, aby mohl zemřít a člověka vykoupit. Počkejte, až Jej spatříme, když nikdo není hoden.

⁸⁶ V pořádku. V Bibli, v knize Rut, když ji čteme, zjišťujeme, že taková osoba se jmenovala goel, g-o-e-l, jmenovala se goel, jinak byla to osoba, která splňovala ten požadavek. A goel musí mít způsobilost to učinit, musí být ochoten, musí být příbuzný, blízký příbuzný, aby to vykonal. A Bůh, ten Stvořitel ducha, se stal naším příbuzným, když se stal člověkem, aby mohl vzít na sebe naše hříchy a zaplatit tu cenu, vykoupit nás zpět Bohu.

⁸⁷ Zde to máme. Zde je ten Vykupitel. Kristus nás nyní vykoupil. Jsme vykoupeni, ale nárok na své vlastnictví ještě neuplatnil. Nuže, s tím snad nesouhlasíte; ale počkejte ještě chvíli, pak to spatříme.

⁸⁸ On ještě ten nárok neuplatnil. Když On bere Knihu vykoupení... všechno co měl Adam a o co přišel, Kristus nám vykoupil zpět. A on nás už vykoupil, ale ještě se neujal svého vlastnictví. Nemůže až do stanovené lhůty. A pak nastane zmrtvýchvstání a země pak bude opět obnovena, a ujme se pak svého vlastnictví, svého vlastnictví, které obdržel, když nás vykoupil. Ale On to udělá ve stanovené lhůtě. Ó, aj.

⁸⁹ To bude v té sedminásobně zapečetěné Knize, kterou nyní probíráme popsáno. Dobře, Kniha vykoupení — zde v ní je to všechno popsáno. To všechno, co Kristus udělá na konci, to nám bude v tomto týdnu zjeveno v těch sedmi pečetích, pokud nám toho Bůh dopřeje. V pořádku, ony budou zjeveny. A když budou ty pečetě zlomeny a pro nás uvolněny, pak můžeme vidět, co ten veliký plán vykoupení skrývá a kdy, a jak se to stane. To všechno je zde v této knize tajemství skryto. Je to zapečetěno, sedmi pečetěmi. A tak, Beránek je ten jediný, který je může zlomit.

Jeremiáš 32:14

⁹⁰ Nuže (promiňte), poznáváme... chcete-li nyní nahlédnout do Písma, můžeme se podívat do knihy Jeremiáše. A tam shledáváme... dříve než byl z této země odveden do zajetí, on si zakoupil od svého strýce... syn jeho strýce měl nějaký majetek. A to prošlo tím zapečetěním. A jestliže jsme to všechno probrali... to téma, rovněž i v sedmi věcích církve, tyto pečetě a tak dále.

⁹¹ Podívejte se, pečeť ve Starém zákoně byla jako svitek, asi takto. A zde bylo to tajemství, a to tajemství bylo skryto. V pořádku, to bylo zapečetěno kolem toho a označeno uplatňovatelem nároku „Ten a ten.“

Pak, to další tajemství, které bylo ovinuto kolem, se týkalo obsahu dědického podílu, a bylo připevněno na této straně: vlastnický nárok „toho a toho.“ A tak to pokračovalo dál, až z toho vznikl svitek. Lidé tehdy neměli takové knihy jako tyto zde. To byl svitek (kolik z vás to ví?), tomu se říkalo svitek. Dobrá, na zapečetěném svitku, můžeš uvolnit tu jednu věc (čím bylo to tajemství), můžeš to uvolnit a spatřit co tam bylo nárokováno. A pak teprve můžeš uvolnit tu další a spatřit čím je ten vlastnický nárok.

⁹² A to vše jako celek tvoří sedm pečetí. Obsahují tajemství Boží od založení světa, jež jsou tam obsažena a zapečetěna. A zjevna budou skrze sedm jednotlivých pečetí; a bude-li vůle Boží, nahlédneme do těchto pečetí, a prohlédneme si tuto Knihu, a přesvědčíme se, o čem se tam pojednává. Ó, věřím, že budeme mít nádherný čas.

To tajemství vykoupení je v tom zapečetěno až... do té Knihy nemohlo být nahlédnuto před poselstvím toho posledního anděla. Ale ten svitek zde byl. Věděli jsme, že tu byl. Věděli jsme, že to bylo vykoupení. Věřili jsme, že to bylo vykoupení.

Jeremiáš 32:14

⁹³ Jeremiáš řekl: „Tato kniha musí být vložena...“ jak si zde můžete přečíst, on řekl: „Má být vložena do hliněné nádoby.“ Ó, o jak nádherných věcech bych teď mohl celou dobu mluvit. Ten svitek byl uchován v hliněné nádobě — nádobě, která se jednou stala tělem (sláva!), zemřela, a znovu povstala. A bylo to schováno v té hliněné nádobě, až ta doba koupě nastala. Ó, aj! Nádherné.

Zjevení 5:2

⁹⁴ Dobrá, nuže, všechna tato poselství jsou uschována, až tato hliněná nádoba... až do času Bohem stanovené lhůty, kdy poslední posel je na zemi. A všechno co ti lidé usuzovali a říkali: „Já vím co to tu je. Věřím, že to je tu,“ oni o to zápasili, snažili se to ukázat a předvést tyto věci — ve víře se toho pevně drželi. Ale nyní nám to má být přineseno skrze zjevení a z Boží ruky skrze potvrzení. Bůh to řekl. On to zaslíbil.

Teď. Podívejme se, kde vlastně jsme? Přejděme nyní k druhému verši. Ten druhý verš nám zabere dlouhou dobu. Ale vezměme druhý verš. Inu, tím dalším se ani tak dlouho zabývat nebudeme.

A viděl jsem silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu Knihu a rozlomit její pečeti?“

Nyní, zapamatujme si, přečtème si znovu spolu první verš.

Zjevení 5:1

95 „A na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl...“ — Bůh. Kdo to je? Bůh — ten zcela první držitel Knihy života. On ji drží, Bůh. Když o ni Adam přišel, ona se vrátila zpět k původnímu držiteli. Ona patří Jemu. A Jan ve vidění pohleděl a spatřil v pravici Toho, jenž seděl na trůně knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečetěmi. Podívejte, uvnitř.

96 Nuže, když přejdeme klámání těchto pečetí, uvidíte, jak hluboce to je zakotveno v Písmu, skrz naskrz. Protože každá z těch pečetí... tato věc v celku, celé tajemství, leží právě v těchto pečetích. Každé tajemství Bible leží v těch pečetích a tyto pečetě nemohou být zlomeny až do toho času. Za chvíli bych to chtěl prokázat.

97 Všimněte si nyní, tato Kniha, pamatujte, ona je zapečetěna. Zde je jedna — zde je ta pečeť. Pak je ovinuta další — pečeť. Pak další — pečeť. To je Kniha vykoupení. A celá tato věc tvoří knihu a ona je zapečetěna sedmi pečetěmi. A dále, to je na zadní straně, protože to je ovinuto. Zapečetěné tajemství je ale uvnitř, a zde je pouze řečeno: „Jezdec na bílém koni, jezdec na černém koni,“ a tak dále, zvenčí. Ale tajemství celé knihy je obsaženo v těch pečetích. Od knihy 1. Mojžíšova po Zjevení, to je celý plán vykoupení... to je zjeveno v těch sedmi pečetích. Ó, to je závažná doba. Bože, pomoz nám, abychom to pochopili.

Zjevení 5:2

98 Nuže. A silný anděl... tedy, verš druhý... silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden?“ Hoden čeho? „Hoden vzít Knihu?“ Nyní to zjišťujeme. Kde je nyní tato kniha? U původního vlastníka, protože byla zmařena synem, prvním Božím synem lidského rodu. A když on promeškal svá práva a naslouchal satanovi, vzdal se... co vlastně učinil? Přijal satanovou moudrost místo Slova Božího.

Zjevení 4:1

99 Inu, neměli bychom se zde na chvíli zastavit? Synové Boží vezmou představy nějakého semináře pro duchovní, namísto Slova Božího. Totéž co učinil Adam — promeškal své právo. A jakmile to udělal, vrátilo se to rovnou zpět. Copak nevidíte, jak to bylo v těch věcích? Vrátilo se to rovnou zpět k původnímu držiteli. A Jan, v Duchu, když stál tam v nebi — on tam byl právě přenesen, z těch církevních věků — viděl ty církevní věky, a potom v 4. kapitole byl pozvednut nahoru. Řečeno: „Vystup sem a ukážu ti, co se musí stát potom.“

Zjevení 5:1, 2

100 A viděl Sedícího na trůnu s Knihou v ruce, v jeho pravé ruce. Považte. A tato kniha obsahovala vlastnické právo k vykoupení a byla zapečetěna sedmi pečetěmi. A potom přišel jeden anděl, silný anděl, a oznámil mocným hlasem: Kdo je hoden otevřít tu Knihu, vzít tu Knihu? Kdo je schopen otevřít ty pečetě? Kdo je schopen otevřít tu Knihu? Vidíte. Anděl se ptal (Jan to viděl) a řekl: „Nuže, kdo je hoden? Nechtě...“ Ó, aj! Já to asi prožívám stejně, ale... „Ať On...“ řekl anděl. „Ať...“

Zjevení 5:2-4

101 Zde se nachází Kniha vykoupení. Zde se nachází plán vykoupení. Zde je jediná možnost jak můžete být vykoupeni, proto je zde vlastnická listina k vykoupení celého nebe a země. „Necht přijde, pokud chce.“ Ó, aj! „Promluv, nebo pomlč navěky; ať přijde a uplatní nárok na tuto knihu, kdo je hoden aby to učinil?“ A Jan řekl, že nikdo v nebi nebyl hoden, nikdo na zemi nebyl hoden, nikdo pod zemi nebyl hoden; nikdo nebyl nalezen hoden.

102 Hlas toho anděla byl voláním po příbuzném vykupiteli, aby se objevil. Bůh řekl: „Mám Zákon. Příbuzný vykupitel může být zástupcem.“ Kde je ten příbuzný vykupitel? Kdo je schopen ji vzít?

103 A všichni počínaje od Adama a dál skrze apoštoly a proroky a všechno ostatní, nikdo však nebyl toho hoden. Inu, a co teď? Nikdo v nebi, nikdo na zemi, nikdo z těch, kteří kdy žili... stál tam Eliáš, Mojžíš tam stál. Všichni apoštolé tam stáli. Všichni, kteří zemřeli, všichni svatí muži — Job, mudrci. Stáli tam všichni a nikdo nebyl hoden ani pohlédnout na tu Knihu, nemluvě o vzetí a zlomení pečeti!

Kde je papež a všichni ostatní? Kde jsou vaši biskupové? Kde jsou naše zásluhy? My jsme ničím, tak je to!

Zjevení 5:4

104 On se dotazoval na příbuzného vykupitele, aby předstoupil, pokud možno. Ale Jan řekl, že nikdo nebyl shledán hodným. Ne že by zde nebyli důstojní muži. Nuže, třeba jako ten anděl, na příklad bychom mohli říci Gabriel nebo Michal. Ale pamatujte, to musel být příbuzný. Zapamatujte si, Jan zde řekl: „A n-i-k-d-o...“ žádný anděl ani serafín. Oni nezhrěšili, ale byli z jiné kategorie. Oni nikdy nepadli. Ale to musel být příbuzný vykupitel. Nikdo, protože nikdo z nich nebyl vykoupen. Nikdo nebyl shledán hodným ani se podívat. Ó, ne! Oj, ach!

Zjevení 5:3

105 A tak bylo zapotřebí příbuzného vykupitele. A on se na něj ptal, ale nebyl nikde k nalezení. Nebyl zde nikdo — žádný biskup,

arcibiskup, kněz, žádná hierarchie. Dokonce nebylo nic... nemělo dost svatosti na Knihu pohlédnout. Fjú! Oj, oj! To je vskutku mocné, ale tak to stojí v Bibli. Já jen cítuji, co řekl Jan.

Zjevení 5:4

106 Bible říká, že Jan plakal. Ne jak to někteří vyučují... slyšel jsem jednoho člověka, jak jednou vyučoval; řekl: „Jan plakal, protože nebyl shledán hodným.“ Ó, každý člověk pod působením Ducha Svatého ví, že to tak není; pod vdechnutím Božím ví, že to je jinak.

Zjevení 5:2-3

107 Ale Jan plakal. Myslím si, že z toho důvodu: Nebyl-li by nikdo hoden, aby tuto Knihu otevřel, pak by celé stvoření bylo ztraceno. To je vlastní zákon Boží, a On svůj Zákon nemůže poskvřit — spíše nemůže porušit — svůj Zákon.

Hle, Bůh požadoval příbuzného vykupitele, který byl hoden, který byl schopen to učinit, který by měl tu podstatu, to učinit. A anděl řekl: „Nechť teď ten příbuzný Vykupitel předstoupí.“

A Jan hleděl. Díval se na celou zem, a podíval se pod zem, a nebylo tam nikoho. Stvoření a všechno ostatní bylo ztraceno. Jan samozřejmě plakal — vše bylo ztraceno.

Zjevení 5:5

108 Jeho pláč netrval však déle než asi minutku. Pak povstal jeden ze starších a řekl: „Neplač, Jane.“ Ó! Jeho pláč netrval snad ani minutku.

Jan si pomyslel: „Ó, kde je ten muž? Zde stojí proroci. Oni se narodili stejným způsobem jako já. Zde stojí mudrci. Zde stojí... ó, není zde nikoho?“

Zjevení 5:3, 4

109 „Hledám nějakého muže, který je schopen to udělat. Hledám muže, který může vykoupit,“ a není nikde k nalezení. A tak Jan propukl v pláč. Vše bylo ztraceno, on hořce plakal. Byl smutný, protože všechno, celé stvoření, všechno bude zmařeno, nenajde-li se nikdo. Čest buď Bohu! Jestliže nebude nalezen nikdo, kdo by splnil tento požadavek, pak každá lidská bytost, celý tento svět a stvoření je ztraceno. Všechno padlo — právo na vykoupění, právo na věčný život, na Světlo. Všechna ta práva byla zmařena a nebylo nikoho, kdo by mohl zaplatit tu cenu.

A tak Jan začal plakat, protože nikdo nebyl hoden, dokonce nikdo nemohl do této Knihy ani nahlédnout. Ó, bylo zapotřebí lidské bytosti. Jan plakal, protože nikdo to nemohl udělat, a všechno bylo ztraceno.

Zjevení 5:5

110 A zde se ozval hlas od jednoho ze starších stojících uprostřed těch čtyř bytostí a celého nebeského zástupu, řkoucí: „Neplač, Jane (ó, to byla milost Boží)! Nestůj se zlomeným srdcem, Jane. Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Judy, kořen a ratolest Davidova.“

„Zvítězit“ znamená zápasit a přemoci. Ó, aj! Getsemanská zahrada kde krůpěje krve tekly po jeho tvářích, tam On přemáhal. Ten Lev a kořen Davidův přemohl, zvítězil.

1. Mojžíšova 32:26, 28

111 Jako Jákob, ten podvodník, když se setkal s andělem, uchopil se ho. A anděl se mu snažil vytrhnout a on řekl: „Nepustím tě.“ On se ho přidržel, dokud neobdržel to, co si přál. A jeho jméno z podvodníka, což znamená podrazák, bylo změněno na co? Kníže Boží, Izrael. On přemohl.

Zjevení 5:5

112 A ten Lev z pokolení Judova přemohl. On řekl: „Neplač, Jane, hle, zvítězil Lev z pokolení Judova, kořen Davidův. On už přemohl. On to udělal. Je to za námi, Jane!“ Ó! Vytvořil bělidlo, které posílá hřích zpět do špinavých rukou toho, který svou moudrostí poskvřnil lidskou bytost. Ano.

Zjevení 5:5

113 Ale, když se Jan ohlédl, spatřil Beránka. Jaký to rozdíl oproti Lvu! On řekl: „Zvítězil Lev!“ Vidíte, znovu to zde mohu použít, že „Bůh zjevený v jednoduchosti.“ On řekl: „To je lev,“ (on je totiž králem zvířat). Zvítězil ten Lev. To nejsilnější co existuje, je lev.

Zjevení 5:5

114 Ležel jsem v africké džungli a naslouchal jsem ržání žiraf, a mohutný slon vztyčil svůj chobot a troubil „hú, hú, hú“; a z divočiny se ozývaly hlasy dravců, až mi krev tuhla v žilách, a ti brouci... a Billy Paul i já leželi jsme v malé skrýši zakryté bodláčím. A zpovzdálí jsme zaslechli řev lva a tu všechno v poušti zmlklo. Dokonce i ti brouci přestali bzučet. Promluvil král, och!

Řeknu vám, to je ten moment kdy denominace a pochybnosti padnou. Všechno zmlkne, když promluví král. A to je Král — to je Jeho Slovo.

Ó! On řekl: „Jane, nestarej se, neplač. Nezoufej, Jane. Pozvedl jsem tě sem do vidění a ukazuji ti něco. A vím, že jsi vnitřně celý zdrcený, protože si uvědomuješ, že nic nebude vykoupeno, že vše je ztraceno. Že není nikoho, kdo by mohl splnit tyto požadavky. Ale Lev z pokolení Juda...“ hle, Juda, (měli jsme to zde na tabuli), Judovo pokolení mělo ve

svém erbu lva.

115 Zapamatujte si, lev a vůl, a tak dále, tvář člověka a tak dále, a oni hlídali (ti serafíni) Slovo, zatímco Marek, Matouš, Lukáš a Jan, oni všichni stáli kolem knihy Skutků.

116 Slyšel jsem jistého člověka, velikého kazatele, jak řekl: „Kniha Skutků je pouze lešením.“ To byla první ratolest, která kdy vypučela ze svaté církve. Ano, přátelé. A pokud ještě kdy vypučí další, pak to bude stejný druh. Ano, přátelé! Vy tam máte naroubovány některé větve, přinášející citróny místo pomerančů, ale když z toho kmene vypučí další výhonek, pak by měl být přesně takový, jako byl originál.

117 A Matouš, Marek, Lukáš a Jan, tato Evangelia tam stojí na stráži. Lidská chytrost, síla lva, práce vola a svižnost leoparda — nebo vlastně orla. Ano, Evangelium tam stojí. Co...? Pamatujete, kdy jsme to měli? V těch sedmi církevních věcích.

1. Mojžíšova 49:10; Zjevení 5:5

118 On nyní řekl: „Lev z pokolení Juda.“ Proč? Z Judy! Ó, Juda!

„Ani vydavatel Zákona od noh jeho... dokud nepřijde Sílo.“ Ale On přijde z pokolení Juda. A lev je symbolem pokolení Juda a On přemohl, On zvítězil.

Zjevení 5:6

119 A když se rozhlížel kolem a chtěl spatřit toho lva, hle spatřil beránka. Zvláštní — hledal lva a spatřil beránka. Stařec ho pojmenoval Lvem. Ale když ho Jan spatřil, uviděl Beránka, Beránka jako zabitého od založení světa. Beránek, jenž byl zabitý — co to znamená? Čím byl ten Beránek? On byl potřísněný krví, raněný — Beránek zabitý, ale znovu oživený, a on byl krvavý. Ó, aj! Jak můžeš na to hledět, člověče, a zůstat hříšníkem?

Zjevení 5:5

120 Beránek vykročil. Starší řekl: „Zvítězil Lev, Lev z pokolení Judy.“ A Jan pohleděl, aby uviděl Lva a zde byl Beránek, chvějící se, měl na sobě krev, byl raněný. On přemohl. Mohli byste uhádnout, že se utkal v boji. Byl zabitý, ale znovu oživený.

Jan si toho Beránka prve nevšimnul, že tam byl. Nebyla předtím o Něm zmínka. Nebyla žádná zmínka.

Židům 1:3; Židům 7:25; Židům 10:12

121 Když se Jan díval, on Ho nikde v celém nebi nezpozoroval, ale tu On předstoupil. Všimněte si. Když předstoupil, odkud se On vzal? Přišel z trůnu Otce, kde seděl, odkdy byl zabitý a znovu povstal. On

povstal a posadil se po pravici Otce, a žil navěky jako přímlovce (amen), povstal, a dnes jako Přímlovce se svou vlastní krví se přimlouvá za lidskou omezenost. To je ten jediný, na kterého se spoléhám. On je stále ještě potřísněný tím bělicím prostředkem — bělicím prostředkem k odpuštění hříchů.

Jan pohleděl na Beránka, a Beránek vypadal jako zabitý. A potom si všimnul, že byl zraněn, posekán, potřen a krvácel — krvavý Beránek. Hle kdo to zaujal naše místo.

¹²² Není to zvláštní, jednoduchý Beránek, že by musel zaujmout naše místo? On spatřil Beránka. On postoupil vpřed. Jan ho nespatriil, protože se nacházel daleko ve věčnosti a konal dílo přímlovce, a tím dal najevo, že ti, kteří přicházeli k Bohu pod oběťmi krve volů a kozlů, těmi náhradními oběťmi, On rovněž způsobil, že ti, kteří tomu věřili, a poukazovali na Něj... a krev ještě prolita nebyla, a tak On tam byl, aby je očistil. On tam byl, aby očistil tebe a mě. A ó, Bože! Doufám, že je zde v tento večer přítomen. Pro každého hříšníka, zabitý Beránek.

¹²³ Jak se může Jahve dívat na cokoliv jiného než na toho krvavého Beránka, jenž tam stojí? A Beránek vstoupil *do pole* vidění, a byl jako zabitý. Všimněte si — přišel z trůnu svého Otce. Ó, pomyslete na to! Odkud On přicházel do toho vidění? Přišel ze Slávy, kde seděl po pravici Boží. On přicházel k Janovi ze Slávy.

Ó, nebylo by to slavnou událostí dnes večer, kdybychom naše hříšné myšlenky mohli odložit stranou natolik, že bychom Jej přijali a On by přispěchal celou cestu ze Slávy, dnes večer, a dal se poznat každému jednomu z vás? — Ten Beránek vystupující ze Slávy s cílem přimlouvav se (v pořádku), a uplatnit si nyní nárok na své vykoupení.

¹²⁴ Pamatujte, On tam byl při svém díle Přímlovce. Ale pamatujte, ty pečete jsou připraveny k otevření a Beránek přichází z Boží svatyně, předstupuje dopředu. Počkejte, až se dostaneme k té jedné hodině, k té půlhodině mlčení. Ze svatyně vychází kouř. Skončilo přimlouvání. Oběť odešla; je to soudní stolice. Není na ní více krev, protože potřísněný krví Beránek odešel! Nečekejte až do této chvíle.

¹²⁵ Vzpomínáte si ve Starém zákoně? Jakmile krev nebyla na trůnu milosti, byl tam soud. Ale tak dlouho jak tam byla krev, byla tam milost. Ale když Beránek odešel, tím to bylo ukončeno.

¹²⁶ Kým On byl? Přímlovcem. Nikdo jiný... řekněte mi potom, jak se může přimlouvav Marie. Co může Marie nabídnout? Co může nabídnout sv. František, sv. Assisi nebo kdokoliv... spíše sv. Cecílie

nebo kterákoliv jiná lidská bytost? Jan neviděl žádné tisíce svatých přímluvců. On viděl Beránka, Beránka jako zabitého, krvavého.

¹²⁷ Nejsem zvědav na to, kolik svatých bylo zabito, oni si to zasloužili, jeden každý z nich. Jak bylo řečeno zločincem na kříži: „Zhřešili jsme a nic jiného jsme si nezasloužili. Ale tento muž nic zlého neudělal.“

On byl tím jediným člověkem, který byl hoden. Zde vystupuje ze svého stánku Přímluvce. Pro co On teď přichází? Pozorujte Jej. Ó, aj!

Jan plakal. Kde to všechno je? Co se bude dít?

Řekl: „Neplač, Jane,“ řekl. „Zde přichází Lev.“ On je tím, jenž přemohl.

Když pohlédl, hle přichází Beránek jako zkrvavený, On byl zabitý. Vše co je zabitý je zkrvavené, vidte. On byl zabitý. Jeho hrdlo bylo proráženo nebo tak nějak. Celý potřísněný krví. Zde přichází Beránek, jako zabitý, předstupuje. Ó, aj! Proč? Uplatnit nárok na své vykoupené. Amen! Ó, nepocítujete nutkání jít někam do kouta, posadit se a na chvíli si poplakat?

Zjevení 10:6

¹²⁸ Zde přichází Beránek, stále krvavý. Tam nebylo nic. Celá celebrita stála okolo, ale nikdo z nich to nemohl vykonat. A tak, nyní sem přišel Beránek. Jeho dny Přímluvce skončily, dny Prostředníka. To je když se tam postaví ten anděl (počkejte, až se dostaneme k těm pečetím), a „času už více nebude.“ Tak je to.

Ta půlhodina mlčení: Pozorujte, co se stane v té půlhodině mlčení, když ta sedmá pečeť v neděli večer, bude-li vůle Páně...

Zjevení 5:5

¹²⁹ On předstupuje, aby si nyní uplatnil nárok (Ó!), předstupuje, aby uplatnil nárok. Tedy, On vykonal dílo příbuzného. Sestoupil, stal se člověkem, zemřel. Vykonal dílo příbuzného za účelem vykoupení, ale ještě neuplatnil svůj nárok. Nyní přichází na scénu a uplatňuje své právo (pozorujte, co se to děje, ó!) na to, kvůli čemu byl zabitý. Neboť se sluší, aby příbuzný člověka umíral na jeho místě, aby ho vykoupil... ale ten starší měl pravdu, když řekl, že On byl Lvem, vidíte? Starší jej nazval Lvem, přestože byl Beránkem, prostředníkem, krvavým Beránkem. Ale nyní on vystupuje jako Lev.

Zjevení 22:11

¹³⁰ Jeho dny prostřednictví pominuly. „Kdo škodí, škodí ještě; spravedlivý, ospravedlní se ještě a svatý, posvěť se ještě.“ Tato věc je

uzavřena. Ó, bratře a co bude dál? Co potom? Pamatujte, to přichází v sedmém věku církve, kdy Boží tajemství budou otevřena.

131 Teď dávejte opravdu pozor. To je něco co musíte pochopit. Tedy, On konal své dílo Prostředníka, orodoval za věřící. Po dva tisíce let on tam v pozadí byl Beránkem. Nyní vystupuje z věčnosti, aby převzal Knihu s vlastnickým právem, zlomil pečeti a zjevil tajemství. Kdy to je? V konečném čase. Pochopili jste to? V pořádku, pokračujme.

Zjevení 10:7

132 Nuže, zlomit pečeti a uvolnit z nich všechna tajemství... sedmému andělu, jehož poselství má zjevit všechna tajemství Boží. Tajemství Boží jsou zahalena v těch sedmi pečetích, vidíte? Právě to zde bylo řečeno. Všechna tajemství leží uvnitř těchto sedmi pečetí.

Zjevení 5:5-7

133 A Beránek teď předstupuje. Byl prostředníkem mezi Bohem a člověkem, a nyní se stává Lvem. Když se stává Lvem, bere tuto Knihu. To jsou jeho práva. Držel ji Bůh, to tajemství. Ale teď přichází Beránek. Nikdo tuto Knihu nemohl vzít. Ona je stále v rukou Božích. Žádný papež, kněz, kýmkoliv by byl, nemohl vzít... tuto Knihu. Těch sedm pečetí nebylo zjeveno, vidíte? Ale když přichází Přímluvce... když jeho dílo přímluvce je skončeno, On předstupuje. A Jan... starší řekl: „On je Lvem,“ a tak předstupuje. Pozorujte Jej. „Ó, aj!“ Vidíte?

Amos 3:7

134 On předstupuje vzít tuto Knihu (nyní pozorujte), zjevit ta tajemství Boží, o kterých jiní, v těch denominačních věcech byli na rozpacích. Pohleďte dál, ten sedmý anděl... jestliže tato kniha, to tajemství, je Slovem Božím, ten sedmý anděl musí být prorokem, ke kterému přichází Slovo Boží. Žádný kněz ani papež, nikdo jiný ji nemůže vzít. K takovým Slovo nepřichází. Slovo Boží přichází vždycky pouze k prorokům.

Malachiáš 4:1, 3, 6

135 Tak prorokoval Malachiáš. A když on předstoupí, vezme tato Boží tajemství, ohledně kterých byla církev v těch všech denominacích tolikrát na rozpacích, a navrátí zpět víru dětí k víře otců. A pak na tento svět udeří soudy a země bude spálena. A spravedliví přejdou do Milénia po popelu bezbožníků. Rozumíte tomu? V pořádku.

Zjevení 10:1-7

136 Jiní, v těch denominačních věcích, byli na rozpacích. Ale, hleďte, on musí být... ten muž, ten sedmý anděl ze Zjevení 10:1 - 4 je... tomu sedmému andělovi byla dána všechna tajemství Boží, a on ukončí ta tajemství, která byla opomenuta napříč těmi denominačními věky.

Tak tedy můžete vidět proč, jsem se nestavěl proti svým denominačním bratřím. Tu se jedná o systém! Oni ne... je zbytečné se o to pokoušet, protože to nemůže být zjeveno. To je podle Slova. Oni to zkoumali, věřili, že to tam je, a ve víře prošli kolem toho. Ale teď je to evidentně prokázáno. Amen! Ó, aj! Co za Písmo!

Zachariáš 14:5; Zjevení 10:6; Zjevení 19:16

137 Nyní sledujte. Pak to je On, ten Beránek, který přijímá královskou hodnost, když jeho svatí jej přicházejí korunovat Pánem pánů a Králem králů. Vidíte? Podívejte, čas už vypršel. Zjevení 10:6 — tam už času nebude.

Zjevení 5:6, 7

138 Všimněte si, ten Beránek má sedm rohů. Všimli jste si toho? „...A má sedm rohů...“ právě jsme to tady měli. Rohy zvířete znamenají jeho sílu. Všimněte si, On nebyl zvířetem, protože vzal Knihu z pravé ruky Toho, který seděl na trůnu, vidíte?

Všimněte si. Ó, aj, tuším, že jsem si to kdesi poznamenal. Ó, zlomit ty pečetě a uvolnit tu listinu (o vlastnickém právu), a poselství k tomu poslednímu andělovi, jak On přijímá královskou hodnost — kvůli tomu On teď předstupuje.

Zjevení 5:3, 4

139 Nyní sledujte, když On přichází, těch sedm rohů... inu, když on spatřil toho Beránka (Jan se na Něj díval), On vypadal jako zabitý — zkrvavený. A On přišel z věčnosti a přestal být Prostředníkem. Pak se můžete modlit k Marii, jak dlouho chcete!

Nebyl nikdo na nebi, na zemi, žádná osoba, žádná bytost, nikdo jiný ji nemohl vzít. Jan kvůli tomu plakal. Ó, katoličtí přátelé, copak to nevidíte? Nemodlete se k nějaké zemřelé osobě. Beránek je tím jediným prostředníkem, vidíte? On byl tím, který předstoupil.

140 A co On teď učinil? On byl tam v pozadí a přimlouval se, dokud nesmířil každou osobu. A ten Beránek, nyní, On ví, co je v té Knize napsáno. A tak, on věděl, že tam jsou jejich jména od založení světa a tak On tam takto stál, a konal své dílo prostředníka, dokud... dílo Prostředníka, dokud každý jenž se nacházel v té Knize, nebyl vykoupen a přiveden k dokonalosti. A teď odchází.

Rut 4:7

141 Pohledte, On vykonal své dílo příbuzného. Víte co ten příbuzný měl vykonat: Vdat svědectví před staršími. Vzpomínáte si jak Bóz vyzul svůj střevíc a tak dále? On to všechno teď vykonal. Teď On přichází pro svou nevěstu. Amen! Nyní přichází jako Král. On si hledá

královnu. Amen! V té Knize je celé to tajemství ovinuto sedmi pečeti (ó, bratře!) sedm pečeti, v očekávání až On přijde.

Všimněte si, vezměme teď tyto symboly. Je přesně devět hodin; máme ještě tři hodiny nebo i více. Satan mi namlouvá, že lidé už jsou unaveni, a tak... myslím si, že ano, ale v každém případě si to probereme.

Zjevení 5:6

142 Sedm rohů to bylo sedm církví, vidíte, těch sedm věků církve, protože ty byly Beránkovou záštitou. On svá práva na zemi hájil pomocí Bohem poslané skupiny lidí, kterou ochraňoval, vidíte, to jsou beránčí rohy. Sedm očí je sedm poslů, sedmi věků církve — sedm očí, sedm vidoucích.

Chcete si poznamenat nějaké místo Písma? Otevřeme si je. Co říkáte? Máte tolik času? V pořádku, přejdeme do Zachariáše, knihy Zachariáše, jen krátký odstavec, a přečteme si to. Nechci vás při těchto věcech zdržet příliš dlouho, ale já... a přece to nechci vynechat. Co je důležitější než toto? Pro člověka zde není nic důležitějšího než věčný život a musíme ho mít teď, a být si jistí tím, že ho máme. V pořádku.

Zachariáš 3:8, 9; Zachariáš 4:10

143 V pořádku, přátelé. Chceme číst Zachariáše 3. kapitolu. Myslím, že to je to. Zachariáš 3. Chceme vzít tyto symboly zde, pokud máte to místo poznamenáno. Když jsem dnes odpoledne na to narazil, tam na tom místě, křičel jsem, a tak nevím, zda to mám správně nebo ne. Doufám, že ano. Zachariáš 3, podívejme se, zda to je... Mám zde 89 a tak to musí být 8 až 9. V pořádku. Víím, že to nemůže být... Zachariáš 3:8 a 9:

Slyš nyní, Jozue, knězi nejvyšší, ty i tovaryši tvoji, kteříž sedí před tebou: Ačkoli muži ti jsou za zázrak, aj, já však přivedu služebníka svého, Výstřelek [Kristus]

Nebo aj, totoť jest ten kámen, kterýž kladu před Jozua, na kámen jeden sedm očí; aj, já vyřeži na něm řezbu, praví Hospodin zástupů, a odejmu nepravost té země dne jednoho.

Nyní otevřeme Zachariáše 4 a 10 - 4 a 10. Slyšte:

Nebo kdož by pohrdal dnem malých začátků [Bůh v jednoduchosti, podívejte], poněvadž se veselí,

***hledíce na ten kámen, totiž na závaží v ruce
Zorobábelově, těch sedm očí Hospodinových,
procházejících všecku zemi?***

144 Těch sedm očí... oči znamenají zrak. Zrak znamená proroky, vidoucí. Ten Beránek měl sedm rohů a na každém rohu oko. Sedm očí. Co to je? Kristus se svou Nevěstou. Sedm církevních věků, ze kterých vyšlo sedm proroků, sedm vidoucích, očí. A tak i ten poslední musí být vidoucím. V pořádku.

Zjevení 5:6, 7

145 Všimněte si, On není zvířetem. On vzal Knihu z pravé ruky sedícího na trůnu. Kdo to byl? Vlastník, původní vlastník, který měl tu Knihu vykopení ve své pravé ruce. A žádný anděl, žádná andělská bytost, nikdo jiný nemohl zaujmout to místo. A ten krvavý Beránek přistoupil a vzal Knihu z jeho ruky. Co to bylo? Bratře, to je nejvznešenější místo v Písmu. To je akt, který žádný anděl, nikdo jiný, nemohl učinit; a Beránek přišel a vzal ji z ruky sedícího na trůnu. Co to znamená? To, že ona nyní patří Beránkovi. Amen.

Zjevení 4:10; Zjevení 5:8

146 Boží zákon požaduje (On je tím, který ho drží), Boží zákon požaduje příbuzného vykupitele, a ten Beránek směle chvátá! „Já jsem ten příbuzný! Já jsem jejich vykupitel! Doposud jsem se za ně přimlouval a teď přicházím uplatnit na ně své právo.“ Amen! Amen! „Přicházím uplatnit Své právo. Na to všechno na co oni měli právo, o které přišli z důvodu pádu, ale já jsem tu cenu zaplatil.“ Ó, bratře! Fjúúú! Copak se necítíte nábožensky podníceni? Nikoliv skrze dobré skutky, které bychom dělali, ale skrze Jeho milosrdenství! Ó, počkejte na chvíli! A ti starší a ostatní začali shazovat své koruny a hodnostáři padali k zemi.

Zjevení 5:7

147 Nikdo, nikdo to nemohl vykonat. A On přistoupil přímo k pravici Boží a vzal tu Knihu z ruky a uplatnil svůj nárok. „Já za ně zemřel. Já jsem jejich příbuzným vykupitelem. Já jsem Prostředníkem. Moje krev byla prolita. Já se stal člověkem. A já to učinil za účelem opětovného získání církve — těch, které jsem předzvěděl před založením světa. To byl můj úmysl, který jsem vyřkl, že to tak bude. A nikdo ji nebyl hoden vzít, ale já sám jsem sestoupil a vykonal to. Já jsem jejich blízký! Já jsem se stal příbuzným!“ A tak bere tu Knihu! Amen!

Ó, kdo tam na mě dnes večer čeká? Kdo je to, církvi, který tam čeká? Kdo jiný tam může na tebe čekat? Ten příbuzný vykupitel! Ó, aj! Jak vynikající sdělení nebo akt.

148 Nyní, On vlastní právní listinu vykoupení. Drží ji ve své ruce. Orodování skončilo. On ji má ve své ruce. Pamatujte, po celou dobu byla v ruce Boha, ale teď je v ruce Beránka.

149 Nyní, pozorujte, právní listina vykoupení celého stvoření je v Jeho ruce, a On ji přišel vyžádat zpět pro lidskou rasu. Vyžádat, ale ne pro anděly; vyžádat pro lidskou rasu, pro kterou byla vyhotovena, aby nás mohl znovu učinit syny a dcerami Božími. Přivést zpět do zahrady Eden, všechno co zahynulo — celé stvoření, stromy, zvířecí život, všechno ostatní. Ó, aj! Copak to ve vás nepůsobí příjemný pocit?

150 Myslel jsem si, že jsem unaven, ale již nejsem. Někdy si myslím, že jsem už příliš starý na to, abych kázal. Ale potom, když spatřím něco takového, pak mám za to, že jsem mladým mužem. To s vámi něco udělá. Protože vím jedno, že tam na mě někdo čeká. Někdo tam zaplatil cenu, kterou jsem nebyl schopen zaplatit. Tak je to. On to udělal pro mě, udělal to pro tebe; udělal to pro celé lidstvo. A teď předstupuje vyžádat si práva vykoupení. Vyžádat pro koho? Ne pro Sebe, pro nás. On je jedním z nás, On je náš příbuzný. Ó, aj! On je mým bratrem, mým Spasitelem, On je mým Bohem, mým příbuzným Vykupitelem, On je vším. Neboť čím jsem byl já bez Něho nebo co jsem mohl bez Něho udělat?

A tak vidíte, On je mým vším, On zde stojí jako náš příbuzný. A nyní On se za nás celou dobu přimlouval. A teď sem předstupuje a bere Knihu vykoupení, a uplatňuje své právo na to, co pro nás vykonal.

Jan 6:54; Jan 11:25

151 Oni zemřeli... Ježíš řekl: „Kdo věří ve Mne, i kdyby zemřel, bude žít.“

„A každý, kdo žije a věří ve Mne, jistě nezemře navěky.“

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední.“

Lukáš 12:38; 1. Tessalonicenským 4:14, 16

152 Nezáleží na tom, jestli usnul během první stráže, druhé, třetí, čtvrté, páté, šesté, sedmé. Kdekoli usnul, co se s ním stane? Zazní Boží trouba, ta poslední trouba zahlaholí v tom čase, kdy ten poslední anděl bude podávat své poselství, a ta poslední pečeť bude otevřena, a zazní poslední trouba a vykoupení předstoupí, aby převzali své vlastnictví — ta církev, umytá krví.

153 Nuže. Ó, celé stvoření leží nyní v Jeho ruce a celý plán vykoupení je zapečetěn těmi tajemnými pečetěmi v této knize, kterou

On vzal. Teď sledujte! Jedině On to může zjevit tomu, komu On chce. On to má ve své ruce, vidíte? Nuže, On zaslíbil, že to bude v té době, protože to je zapečetěno těmi sedmi tajemnými pečetěmi, tato Kniha vykoupení. Dávejte teď pozor.

Doposud, přátelé... řekl jsem vám, že vám dovolím odejít v 8:30, ale musel jsem odložit tři nebo čtyři stránky, abych se k tomu dostal (a tak, budu s tím hotov po deváté hodině), abyste zítra zas mohli přijít.

154 Ale nyní, v této sedmkrát zapečetěné Knize vykoupení, kterou vzal ten Beránek — On byl tím jediným, který to mohl udělat — a On ji vzal z pravé ruky sedícího na trůnu. Aby nyní, uplatnil své vykupitelské... uplatnit své právo, nárok na mě a tebe, to z čeho a k čemu nás vykoupil. Zpět ke všemu co Adam ztratil v zahradě Eden, On nás k tomu vykoupil zpět.

Nuže, s tím Beránkem, s tou Knihou v Jeho ruce jsme hotoví poprosit o Jeho milost, slitování nad námi, k otevření této sedminásobně zapečetěné knihy, aby nám dovolil trošku nahlédnout za oponu času. Ó, aj!

Zjevení 6:10

155 Všimněte si, když vzal tu Knihu, ten zapečetěný doklad o vlastnictví (uchovejte si to teď ve svých myslích), a zlomil ty pečetě, tajemství, aby je jim zjevil a přinesl těm svým (vidíte?), všem svým vykoupeným poddaným... nuže, když se dáme do těch pečetí, vrátíme se sem a uvidíme ty duše pod oltářem, jak volají: „Pane, jak dlouho, jak dlouho?“

Zjevení 6:11

156 A On je zde jako Přímluvce na oltáři: „Ještě krátký čas, dokud se nenaplní také počet těch, kteří mají trpět jako oni.“ Ale nyní, v té poslední pečetě On odtamtud přichází. Není už více Přímluvcem, nyní je Králem. A co On činí? Jestliže je králem musí mít své poddané. A Jeho poddaní jsou ti, které vykoupil, a oni nemohou před Něj předstoupit, dokud neuplatní své právo vykoupení. A nyní povstává z místa přímluvce, kde nás smrt dostala do hrobu, On předstupuje se svými právy. Amen!

1. Tessalonicenským 4:15-17

157 A také ti, kteří zde zůstanou naživu do Jeho příchodu nepředědou ty, jenž zesnuli, protože zazní trouba Boží, ta poslední trouba, když bude zlomena poslední pečeť. A když poslední anděl podá své poselství, zazní poslední trouba a mrtví v Kristu povstanou. A my, kteří zde zůstaneme, budeme vychváčeni spolu s nimi na setkání se

s Ním na povětrí. On uplatní právo... On teď předstupuje, aby uplatnil právo na své vlastnictví.

Sledujte, hleďte na to! Aj! Láme pečete, zjevuje tajemství. Kde je zjevuje? V tom posledním věku církve, v tom jediném, který je ještě naživu. Ti ostatní už spí.

Matouš 23:9; Matouš 25:6; Lukáš 12:38

158 On řekl: „A přijde-li během druhého nebo třetího bdění — až do sedmého bdění...“ v sedmém bdění přišel příkaz nebo výkřik: „Hle, ženich jde.“ A když se to stalo, ty spící panny (nominální církve) řekly: „Víte co, věřím, že bych chtěl mít Ducha Svatého.“ Všimli jste si těch presbyteriánů a episkopálních? Slyšeli jste mé poselství, které jsem pronesl v Phoenixu k tamějším lidem, a v „Hlase“ bylo řečeno... nu co, co se to děje s tím autorem? On říká: „Svatý otec takový a takový...“ zatímco Bible říká, abychom nikoho nejmenovali otcem, vidíte? Oni spí spolu s nimi. Zde je ten důvod. Ale když oni vyjdou, řeknou: „Jo, my věříme...“

Jedna žena právě telefonovala druhé ženě, řekla: „Víš, já jsem episkopální.“ Řekla: „Jednou jsem mluvila v jazycích. Věřím, že jsem přijala Ducha Svatého, ale pšššš, neříkej to nikomu.“ Já o tom naprosto pochybuji. Mohl jsi mluvit v jazycích, ale když je člověk zapálen ohněm, jak by mohl sedět potichu. Nemůže.

Dokážete si přestavit Petra, Jakuba a Jana a ty ostatní v horní místnosti, jak říkají: „Ó, my jsme obdrželi Ducha Svatého. Ale raději se budeme chovat tiše.“ Bratře, oni vylezli oknem, dveřmi, a šli všude, na ulice, chovali se jako banda opilců. To je opravdový Duch Svatý.

Matouš 25:7, 10, 30

159 Ale vidíte, spící panna teď nedostane nic. Je to tak. A pamatujte, zatímco šly a snažily se koupit olej (pamatujte, Písmo neříká, že ho dostaly), když se ho pokoušely koupit, ozval se zvuk. Co se stalo? Povstaly všechny ty panny, které spaly, připravily si své lampy a šly na tu večeři. (Je to tak?) A ty ostatní byly zanechány pro období soužení. To je pravda — pláč, nárek a skřípání zubů. To je církev. Nikoliv Nevěsta; církev. Nevěsta vešla dovnitř. Je zde zásadní rozdíl mezi církví a Nevěstou. Ano, pánové, šly na svatební hostinu. Ó, všimni si toho příteli.

160 Pečete byly zlomeny, proč? Za účelem zjevení Pravdy v tom posledním věku církve. Proč? Beránek zlomil ty pečete a zjevil je své církvi s tím úmyslem, aby shromáždil své poddané pro své království, svou nevěstu. Vidíte? On chce teď přivést své poddané k sobě.

161 Co to znamená? Z prachu země, z mořského dna, z propastí, z každého možného místa, z krajiny temnosti, z ráje, kdekoliv mohou být — On zavolá a oni odpovědí. Amen! Amen! On zavolá a oni odpovědí.

Zjevení 10:6

162 Přichází získat své poddané. On zjevil svá tajemství a oni je uviděli. A v té době — času už více nebude. Čas pominul. Vše je skončeno, v pořádku.

163 On opouští trůn přímluvce jako zabitý Beránek, aby se stal Lvem, Králem, přivést svět na soud, ty, kteří odvrhli jeho poselství. On již déle není přímluvcem.

1. Korintským 6:2

164 Zapamatujte si to učení Starého zákona (zatímco pospícháme dál). Když nebylo krve na trůnu milosti, čím On byl? Soudní stolicí. A když zabitý Beránek vyšel z věčnosti od trůnu svého Otce a ujal se svého práva, pak to byla soudní stolička! Pak už nebyl Beránkem, nikoliv, ale Lvem. Král! A On k sobě volá královnu, aby přišla a postavila se po jeho boku. „Cožpak nevíte, že svatí budou soudit svět?“

Daniel 7:10

165 Daniel řekl, že soud zasedl, a knihy byly otevřeny, a tisícové tisíců sloužili jemu — Král s královnou. A potom jiná kniha byla otevřena, která je Knihou života. To je pro církve. A tam stáli — královna s Králem.

166 Kovboj ve své meditaci řekl:

*Když minulé noci v prérii jsem bděl,
a zraky k obloze upřené měl, zvědav jsem byl,
zda kovboj každý
v tom líbezném místě může být navždy.
Je cesta do této přešťastné končiny;
však úzkou tu stezku ztemňují stíny, široká cesta
jež v záhubu vede
plná je lákadel, a svádivých světél.
Slyšel jsem o jiném velikém Vlastníkově...*

On zde používá termíny ze svého života s dobytčím. Kdybyste byli někdy svědky shánění dobytka, bylo by vám to jasné.

*Slyšel jsem o jiném velikém Vlastníkovi,
že nikdy natolik přetížen On není,
leč hotov vždy najít místo hříšníkovi, když úzkou
tu cestu sobě si zvolí.
Nikdo Jím nebude odmítnut tam,
Každý zlý skutek na pohled On zná;
raději Jemu se cejchovat dej,
jméno své v Knize vždy života měj!
Velké když stáda nastane shánění a všichni
kovboji jak ti psi budou stát, jezdci pak soudu
když budou určeni (Ti proroci a vidoucí) ti
každou značku umí rozpoznat.*

¹⁶⁷ Pokud jste byli někdy na shánění dobytka, viděli jste tam stát šéfa a jezdci se motali kolem toho stáda dobytka. Jakmile uvidí procházet kolem kus se svým cejchem, kývne na šéfa; a šéf to pozoruje a pokyne mu. Jeho poník ihned běží do této vlnící a hemžící se masy rohů, takto, a odloučí tu svou vlastní krávu.

*Velké když stáda nastane shánění a všichni
kovboji jak ti psi budou stát, jezdci pak soudu
když budou určeni ti každou značku umí
rozpoznat.*

A tak řekl:

*Ročákem zbloudilým, že budu, myslím si,
(neocejchovaný — vidíte, z nich dělají polévku)
takový potupen jež bude ke smrti;
posekán s bandou těch nevrlych všech, když
jezdců veliký přijede Šéf.*

Vidíte kdo to je? Šéf jezdců! Ten Beránek k sedmi poslům, který je dobře zpraven a zná každý cejch.

¹⁶⁸ Všimněte si, zde On přichází — opouští trůn Přímluvce, Ten zabitý beránek, aby se stal Lvem, Králem a aby celý svět postavil před soud, ty zavržené. Náš příbuzný vykupitel je tedy Králem nad vším. Proč? On se ujal té vlastnické listiny. Ona se nalézá v Jeho ruce. Jsem rád, že to vím. Pak uplatní nárok na své dědictví. Totiž církev, Nevěstu — uplatní na ni nárok. A co bude dělat dál? Odstraní svého odpůrce,

satana. Hodí ho do ohnivého jezera spolu s těmi, kteří byli satanem inspirováni k odmítnutí Jeho Slova vykoupení. On je nyní Králem.

169 Milost je stále na trůnu. Neodmítněte Jeho nabídku. Jezdci jednoduše ví, kým vy jste. Nyní, jeho odpůrce, který mu dělá potíže po dva tisíce let, a tvrdí: „Mohu s nimi dělat, co se mi líbí, já je stále mám, jsou mí, oni promeškali už dávno svůj nárok.“ Ale On je příbuzným Vykupitelem.

On je tam vzadu a teď se přimlouvá, ale jednoho dne...

On říká: „Já je dostanu do hrobu.“ A co řekl církvi On? „Já vás vyvedu. Ale nejdřív musím být Prostředníkem.“

Zjevení 2:27; Zjevení 12:5; Zjevení 19:15, 20; Zjevení 20:15

170 Nyní On předstupuje, vystupuje tam z věčnosti, od trůnu Otce, kde setrval jako přimlouve. Nyní přichází, aby se stal Králem (ó!), vládnout všemi národy železným prutem. Soud zasedl. Ó, bratře, náš příbuzný Vykupitel to všechno drží. Tak je to. Ano, přátelé.

Co on dělá? Volá na protivníkovu stranu, satanovi. „Oni jsou teď moji. Vzbudil jsem je z hrobu.“ A bere všechny lháře a odpadlíky od Slova a jim podobné, spolu se satanem, a ničí je v ohnivém jezeře. Teď je po všem veta. Hází je do ohnivého jezera. Ó, aj!

Zjevení 5:6, 7

171 Víte co? Chtěl bych něco říci dříve, než skončíme. A potom budeme pospíchat. Všimněte si. Došli jsme k 7. verši. Ale od 8. do 14., přál bych si, abyste si všimli, co se odehrává. Všechno co je v nebi a na zemi... jen to poslouchejte; dovolte mi to přečíst. Věřím, že to bude lepší, když to přečtu z Knihy. Jsme v 7. verši. Sledujte 6. verš:

A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí [to jsme už vysvětlili], ***což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem*** [vidíte, sedm věků církve, těch sedm poslů, kteří udržovali oheň, aby hořel, vidíte, v pořádku].

A přišel [ten Beránek] ***a vzal tu Knihu z pravice Sedícího na trůnu.***

172 Nyní sledujte. Pozorujte, co se stane, když On to ukončí. Můžeme hovořit o slavnosti! Nuže, to právě probíhá — lámání pečeti. Poté se dostaneme k té půlhodině ticha. Sledujte to. Už jsme začali. Příští neděli skončíme na tom místě. A poslouchejte pozorně. Jste

připraveni? Řekněte: „Amen.“ Poslouchejte to, co se stalo.

Zjevení 5:3-8

173 Když On to učinil... když celé stvoření sténalo, nikdo nevěděl co si počít, a Jan plakal, a zde přišel Beránek, předstoupil. A ta Kniha byla v ruce původního vlastníka, protože člověk padl a ztratil ji, a nikdo z lidí už nebyl hoden vzít, a vykoupit zemi — žádný kněz, papež, nikdo, jak jsem už řekl. Ale přišel Beránek — nikoliv Marie nebo svatý takový nebo jiný — přišel Beránek, krvavý, zabitý, a vzal tu Knihu z pravé ruky sedícího na trůnu. A když oni uviděli, že je zde Vykupitel... a všechny duše pod oltářem, když ti andělé, ti starší, když... všichni to uviděli a to se stalo...

Tady, to se týče ještě budoucnosti. Dnes večer je On ještě prostředníkem, ale On se k tomu blíží.

Sledujte:

A jakmile vzal tu Knihu, padly ty čtyři bytosti a těch čtyřiaadvacet starců před Beránkem a každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých.

Zjevení 5:8, 9

174 To jsou ti, kteří jsou pod oltářem, kteří se modlili už před dávnou dobou. Podívejte se, oni se modlili za vykoupení, modlili se za vzkříšení, a zde ti svatí vylévají tyto modlitby před... protože: „Nyní máme zástupce! Máme příbuzného v nebi, který předstoupil, aby uplatnil svůj nárok.“

A zpívali novou píseň: „Jsi hoden vzít tu Knihu a otevřít její pečeti; neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu [sledujte] svou krví z každého pokolení, a jazyka, lidu, i národa.

A učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemi.“

Zjevení 5:11

175 Oni se chtěli navrátit, a zde oni jdou zpět, aby byli kněžími a králi! Sláva Bohu! Cítím se tak dobře, že bych nejraději mluvil v jazycích! Hleďte! Sledujte! Ano, zdá se, že nenacházím dost prostoru v řeči, abych Jej mohl oslavit! Potřebuji jinou, nějakou neznámou. Všimněte si.

A viděl jsem (slyšte) ...

A viděl jsem i slyšel hlas mnoha andělů...

Zjevení 5:8-9, 11-14

176 Poslouchejte jak nádherná je to slavnost! Když uviděli přicházejícího Beránka, jak bere tu Knihu vykoupení, ty duše — zvolaly (k tomu se dostaneme). Všichni, všechno, starší padli na zem. Vylili modlitby svatých. Co? Tam byl zastoupen náš příbuzný. Padli na své tváře, a zpívali píseň, řkouce: „Jsi hoden, protože jsi byl zabit.“ Sledujte to. Co... hleďte na ty anděly:

A viděl jsem i slyšel hlas mnoha andělů okolo toho trůnu, těch bytostí a těch starců; a jejich počet byl desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců. [Fíííí! Všimněte si.]

A volali mocným hlasem: Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, čest a slávu i chválu.

Jaká to slavnost se koná v nebi, když Beránek opouští místo přímlovce a přichází sem uplatnit svá práva! To se pak následovně zmocnilo Jana. On tam musel uvidět napsané své jméno. Když byly zlomeny ty pečete, on se musel cítit opravdu šťasten. Poslouchejte, co řekl:

Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel [slyšelo mne] říkat: Sedícimu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky...

Amen! Amen! Amen! Ó!

A ty čtyři bytosti řekly: Amen! A těch čtyřiaadvacet starců padlo a klanělo se Živému na věky věků.

Efezským 1:4; Zjevení 17:8

177 Tu můžeme hovořit o slavnosti! Co za čas! Když předstoupil ten Beránek! Hleďte, ta Kniha byla zapečetěna dokonce i v nebi, tato tajemství. Řekneš: „Je tam moje jméno?“ Nevím, doufám. Ale jestliže tam je, bylo tam vloženo před založením světa. Ale první věc, která znázorňuje to vykoupení, byl přicházející Beránek, který byl zabitý od založení světa. A On vzal Knihu (sláva!), otevřel tu Knihu, a strhl ty pečete a poslal je dolů svému sedmému andělovi, aby je zjevil svým lidem! Zde to máte. Ó, co se to pak stalo? Výkřiky, volání, haleluja, sláva Bohu, a všechny jiné projevy!

Zjevení 5:13

178 A starý Jan, který tam stál, bratři, on plakal! „Jakže“ řekl: „Také

všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemi i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel říkat.“ Amen! „Sedícimu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!“

Zjevení 5:13; Jan 14:12; Jan 21:12

179 Můžeme mluvit o šťastném čase, když ty pečete byly zlomeny! Jan musel mít možnost nahlédnout dovnitř za oponu času a řekl: „To je Jan.“ On byl tak šťasten. On řekl: „Všechno v nebi...“ On musel opravdu pokřikovat, že ano? „Také všechno na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno stvoření slyšelo, jak jsem volal: „Amen. Požehnání a sláva, a moudrost, a síla, a moc, a bohatství náleží Jemu. Amen!“

Proč? Když přichází to zjevení, že Beránek, vykupitel, náš příbuzný sestoupil z trůnu prostředníka a předstoupil sem, aby se ujal svého vlastnictví...

*Brzy Beránek vezme svou nevěstu
by na věky byla vždy při jeho boku,
nebeské zástupy ty se pak shromáždí;
ó, jaký to bude pohled nádherný,
všichni svatí v neposkvrněných bílých rouších;
a s Ježíšem budou kralovat věčně.
Ó, „Přijď a jez,“ volá Mistr
(Slovo) „Přijď a jez...“
(ó, to mi vyrazilo řeč)
„Přijď a jez, přijď a jez,“
můžeš stolovat s Ježíšem stále
(Ted! Když však On to místo opustí, pak už ne!)
Kdo nakrmil zástupy,
vodu změnil ve víno...*

On, který řekl: „Kdo věří ve Mne, skutky které Já dělám, i on dělat bude.“ Ó, aj!

On, který tyto věci zaslíbil v posledních dnech, On, který tyto věci vyřknul, On, který je nyní v čase zjevení těch věcí a jejich oznámení... „Přijď a jez.“ Ó, nenechej si to ujít, můj bratře. Nyní na chvíli skloníme své hlavy.

Zítرا večer z milosti Boží se pokusíme zlomit první pečeť, pokud ji pro nás Bůh zlomí a dovolí nám uvidět, čím bylo to zjevení, skryté od založení světa.

Předtím než to uděláme, hříšníku, příteli nebo vlašný člene církve,

máš pouze členství církve nebo nejsi vůbec členem? Jestliže máš pouze členství v církvi, brzy se ocitneš v situaci jako bys ho vůbec neměl. Potřebuješ zrození. Musíš přistoupit ke Krvi. Musíš přistoupit k něčemu, co očistí hřích, že po něm nezbude ani památka.

¹⁸⁰ Jestliže ses ještě nepřipravil na setkání se s Beránkem na povětrí... A v moci udělené mi pověřením anděla, ohnivého sloupu, přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista: Nedovol, aby ses s Ním setkal s pouhým členstvím nějaké lóže, církve tohoto světa!

¹⁸¹ Přijď, pokud Přímluvce, nakolik je mi známo, je ještě na trůnu a přimlouvá se, protože přichází den, kdy budeš chtít přijít a Přímluvce tam už déle nebude. Protože vidíme-li hodinu, ve které žijeme, v tom sedmém věku církve, a tajemství Boží, která se stávají, čím mají být, s potvrzením Ducha Božího, jenž ukazuje všechno, co zaslíbil v těch posledních dnech, kolik nám ještě zůstalo času? Hříšníku příteli, přijď.

¹⁸² Pane Ježíši, připozdívá se. Snad už je později než si myslíme. A jsme šťastní, když můžeme vidět, jak se blíží tato hodina. Pro věřícího je to nejslavnější hodina jakou ten svět kdy viděl. Ale pro toho kdo odmítá je to nejmutnější čas, jaký zde mohl být... oni nemohli najít vhodných slov v abecedě, písmenech potřebných k zformování slov, která by mohla vyjádřit trápení a žal, který leží v popředí. A stejně tak se nenacházejí vhodná slova zformovaná pomocí abecedy, která by byla schopna vyjádřit požehnání, které leží před věřícím.

Otče, zde se může nacházet někdo bez naděje, oni jsou inteligentními lidskými bytostmi. A nyní, jestliže krev ještě leží na trůnu milosti, nechť Beránek dnes večer přistoupí zprostřed trůnu k jejích srdcím a zjeví jim, že jsou ztraceni a s rukama od krve, a ať jim řekne: „Pojď, dokud je čas!“

Odevzdávám to poselství, Pane, spolu se svou modlitbou, do Tvých rukou. Konej, co chceš, Otče, v Ježíšově jménu.

Skutky 2:47; Skutky 5:14

¹⁸³ S našimi skloněnými hlavami, jestliže jsi ještě nesplnil ten požadavek, jestliže jsi důvěřoval pouze své církvi, pak zde nebylo nic, co by tě mohlo vykoupit. Jestliže jsi důvěřoval orodování nějakého svatého, jsi stále ztracen. Jestliže jsi důvěřoval dobrým skutkům svých rukou, něčemu co jsi udělal — dobrým skutkům — jsi ztracen. Jestliže jsi důvěřoval modlitbám své matky nebo spravedlnosti své matky, otce — jestliže jsi tomu důvěřoval — jsi ztracen. Jestliže jsi důvěřoval nějaké senzaci, nějakému zvláštnímu pocitu, nějaké emoci mluvení v jiných

jazycích nebo tancování... pokud to je vše, čemu jsi důvěřoval a nepoznal Beránka osobně, neznal Ho, pak tě zapřísahám před Bohem: dej tu věc s Bohem teď do pořádku. Modli se z hloubi srdce a buď jednoduchý, protože Bůh se skrývá v jednoduchosti.

A pamatujte na to, že Bible říká: „A kolik jich uvěřilo, ti byli přidáni.“ A zatímco se za vás modlíme, doufám, že vy všichni učiníte... to jediné věčné rozhodnutí: „Pane, říkám: „Ano.““

Matouš 10:32; Lukáš 12:8; Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Židům 10:25

184 A rozhodnutí je kamenem, ale k čemu je kámen bez kameníka, který jej oseká, aby se hodil do budovy? A potom ať vás Duch Svátý oseká z toho, čím jste, na to čím máte být. Jestliže jsi pouze naškrobeným členem nějaké církve, jestliže jsi hříšníkem, kýmkoliv jsi, jsi-li bez Krista, bez Ducha Svatého, nechť ti Bůh dnes večer dopřeje pokoj.

Nyní, Pane, tak strážlivě jak jen mohu přijít a v souladu s Písmem jak jen to je možné, přicházím s těmi, které jsem ti svěřil skrze Slovo. Důvěřuji, Pane, že dnes večer si Slovo našlo místo v lidských srdcích. Jestliže zde je někdo takový, který nemá nebo neví jak získat jistotu sladké přítomnosti Ducha Svatého přebývajícího v jeho životě; který by odťal z jeho života tu hroznou věc, jako je náládovost a lhostejnost, sobeckost nebo něco jiného a zachoval je od těch věcí; nebo nějaké vyznání víry nebo senzaci, která by překážela v obecenství s Bohem, nechť i to je teď rozvázáno.

A ať Beránek, ten krvavý, svatý příbuzný, který přišel od trůnu skrze mystické Světlo koridorů Božího trůnu, vykročil, aby si vyžádal své dědictví... dej, Bože, dnes večer, aby Jej oni přijali. Nechť by každé rozhodnutí bylo učiněno se vši vážností a ať se oni poddají výhradně Jemu, který je může otesat, a zformovat na syny a dcery Boží.

Nyní, se vši vážností v modlitbě — já to dělám v souladu s tím, jak se cítím být veden — se vši vážností před Bohem, nakolik se On před vámi prokázal. A vy jste nebyli křesťany nebo nebyli jste tím, čemu říkáme... těmi, jenž se pouze připojili k denominaci, ale míním znovuzrozené křesťany, ty, kteří se vši vážností věří v pravdivost tohoto poselství a ty, kteří jste se vši vážností uvěřili, že můžete být spaseni pouhou milostí Boží. A věříte, že On teď promlouvá k vašim srdcím a chcete Jej přijmout, a jste ochotni k tomu, aby vás Jeho Slovo osekalo z toho, čím jste, a učinilo vás tím, čím máte být, dosvědčíte to tím, že povstanete? Pokud taková osoba je zde a chce učinit to, na vše postačující... ať povstane na své nohy.

Nebeský Otče, neznám nic jiného co bych zde mohl udělat než citovat Tvé Slovo. Zde jsou lidé, kteří stojí na svých nohou, kteří cítí, že nebyli tím, čím by měli být (hotoví na to vytržení, protože ono může nastat dříve, než nám bude otevřena ta první pečeť).

A Otče, prosím za ně. Já, Tvůj služebník, předkládám tuto modlitbu velikému Přímluvci, Kristu, zatímco se oni modlí. Obětují modlitbu spolu s nimi k Božimu trůnu ze slonoviny, kde se dnes večer nachází ta krvavá oběť, a každou chvíli může z trůnu odejít a předstoupit, aby si uplatnila nárok na své vlastnictví. Pak už nebude více milosti. Pouze soud.

Učiň, Pane, aby ti lidé, kteří povstali na své nohy, mohli ve svých srdcích učinit vyznání a podvolit se Duchu Svatému, aby je zformoval a osekal, a vytvářel z nich živé kameny v domě Pána Boha...

Učiň to, Otče. Odevzdávám je teď Tobě. A jak jsi řekl: „Kdo Mne vyzná před lidmi, toho i Já vyznám před svým Otcem a svatými anděly.“ Teď, v tento večer, Ty tam přebýváš v přítomnosti všech, a oni stojí a vyznávají se Tobě. A Pane, pokud to je z hloubi jejich srdcí, s toutéž jistotou, že Boží Slovo je pravdou, Ty se nyní za ně přimlouváš, a přijímáš je ve sféře očišťující krve obětního Beránka ve své milosti a milosrdenství a oni budou Tvoji. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Nyní ti z vás, kteří vidí ty stojící zde na svých nohou — toho mladého muže, jenž zde stojí, a ty, kteří stojí tam, ti z vás, kteří pociťují, že všechen hřích a odsouzení jsou ty tam. Chci, abyste povstali (ti, kteří jsou nablízku), podali jim ruce a pověděli: „Bratře, modlím se za tebe.“

„Sestro, modlím se za tebe.“ Jen jim podejte ruce a řekněte: „Bůh ti žehnej.“ A nyní, ten zbytek náleží ruce Všemohoucího. Řekněte: „Budu se modlit, a vynaložím všechno úsilí k tomu, abych ti pomohl v Božím království.“

*... ó, volá dnes!
Ježíš volá,
On něžně volá dnes.*

Milujete Jej? Není On nádherný? Ó, co bychom si bez toho počali? „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z úst Božích, bude člověk živ.“ Ó, krm mě, Pane, Tvým Slovem. „... Neopouštějme naše společná shromáždění, jak mají někteří ve zvyku, čím více vidíte, že se blíží ten den.“

Bude-li vůle Boží, zítra večer, z milosti Boží, pokusím se ze všech sil o to, chci Jej požádat o přímluvu ve věci těch pečetí, jak budou lámány, abych mohl zvěstovat Slovo Boží těmto lidem.

Než se sejdeme, Bůh buď s vámi. A nyní předávám bohoslužbu našemu šlechetnému bratru, bratru Nevillovi, pastorovi. Kolik z vás miluje bratra Nevillea? Ó, jak velice, všichni! Pojd', bratře Neville. Bratře, Neville, Bůh ti žehnej

